

உ
கணபதி துணை.

பருளை விநாயகர் பள்ளு

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்
சின்னத்தம்பிப் புலவர்
இயற்றியது.

வடகோவை
அ சிவகுருநாதன் அவர்கள்
விரும்பியபடி
குறிப்புரை, தலமகிமை முதலியவற்றோடு

திருமயிலை
சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை
அவர்களால்

வித்தியாநுபாலன அச்சகத்தில்

உள்ளூற

	பக்கம்.
பதிப்புரை ...	8
ஆசிரியர் சரித்திரம் ...	5
பருளைத் தல மகிமை ...	7
கோயிற்பரிபாலனம் ...	10
பள்ளுச் சிறப்பு முதலியன ...	14
நூல் ...	3
பருளை முருகர் இரத்தினத் திரயம் ...	64

முதற்பதிப்பு	1889.
2 - ம் ,,	1932.
3 - ம் ,,	1956.

உரிமை சுழிபுர சங்கத்தினருக்கேயாம்.

வித்தியாநுபாலன அச்சகம்,
 நெ. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை.

பதிப்புரை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
 விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான்—விநாயகனே
 விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாத் தன்மையினூற்
 கண்ணிற் பணியின் கனிந்து.

இப்பிரபந்தம் பண்டைநாளில் ஏட்டுப்பிரதியா யிருந்த
 போது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளவர்களால் கிரமத்தோடு
 பெற்றுப் படிக்க நேர்ந்தது. இதனை நீக்க சுழிபுரம் ச. சிவப்
 பிரகாச பண்டிதர் தமது நண்பர் வே. இரத்தின பிள்ளை
 யின் வேண்டுகோளின்படி பல ஏட்டுப்பிரதிகளைப் பரி
 சோதித்து கிரோடி(ஸ்) (1889) சென்னையில் அப்போ
 திருந்த சபாபதிநாவலரின் சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன
 யந்திரசாலையில் அச்சிட்டு முதன் முதல் வெளியிட்டார்.

அப்பதிப்புப் பிரதிகள் மறைந்தமையால் பிரசோற்
 பத்தி(ஸ்) (1932)ல் யான் இரண்டாம் பதிப்பாகக்
 குறிப்புரை, பருளைத்தலமகிமை, ஆசிரியர் சரித்திரம்,
 பள்ளுச்சிறப்பு முதலியவற்றோடு எனதுநண்பரும், சபாபதி
 நாவலரின் மருகரும், முதற்பதிப்பை அச்சிட்ட சிவப்
 பிரகாச பண்டிதரின் தமையனார் குமாரருமாகிய அ. சிவ
 குருநாதன் மலைய சுழிபுர ஐக்கிய சங்கத்தினரிடம் பெற்ற
 பொருளுதவிகொண்டு சென்னையில் அச்சிடலானேன்.

நாளடைவில் அப்பிரதிகள் செலவானபடியால் அந்
 நூல் இறந்துபடாமற் காப்பதற்காக நண்பர் கடந்த சில
 ஆண்டுகளாகப் பெருமுயற்சி செய்தனர். சுழிபுரத்திலுள்ள
 சில சிவநேயர்களோடு கூறி வற்புறுத்தினார். சுழிபுர

சங்கத்தினருக்கு விண்ணப்பித்தனர். இவரது விடா முயற்சிக்கு அவர்கள் இணங்கி மூன்றாம் பதிப்பைத் தங்கள் செலவில் அச்சிடுவதாகப் பொருளுதவி புரிந்தனர். அவர்களுக்கும் நண்பர் சீவகுருநாதனுக்கும் பரஞ்சோதிப் பிரான் திருவருள் பாலிப்பாராக.

இச்சிரிய னாலுக்கு அரும்பதக் குறிப்புரையும் பள்ளைச் சிறப்பும் எழுதியுதவிய நண்பர்கள் திருவாவடு துறை ஆதீனவித்துவான் திருநெல்வேலி சிதம்பர ராம விங்கம் பிள்ளை, சென்னைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் கொ. இராம விங்கத்தம்பிரான் ஆகிய இருவரும் இம்மூன்றாம் பதிப்பைக் காணாமற் சிவபத மடைந்தமைக்கு வருந்துகிறேன்.

பரணைத்தலமகிமை நண்பர் வடகோவை அ. சிவகுரு நாதலை புதுப்பிக்கப்பட்டது. ஆசிரியரின் சரித்திரம் கண்ணகம் குமாரசுவாமிப்புலவரின் புலவர் சரித்திரத்தைத் தழுவி எழுதியதாகும்.

இந்நன்முயற்சியில் யான் இருமுறை ஈடுபடும்படி நேர்ந்தமைக்கு கணபதியை வாழ்த்தித் துதிக்கின்றேன். இந்நூற்பதிப்பு மேலும் மேலும் வருவதாகி அப்பதிப்பு களைச் சுழிப்புச் சங்கத்தினர் உரிமை பாராட்டி வெளியிடுவாராகவும். இந்நூல் வேளாண்மையைச் சிறப்பிப்பதால் இதனைப் பள்ளி மாணவரும் பிறரும் படித்து உய்யலாம்.

உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டர்
பழுதுண்டு வேரூர் பணிக்கு.

திருமயிலை.
மன்மத, தைப்புசம்.
27 - 1 - 56.

சே. வே. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை.

சின்னத்தம்பிப் புலவர் சரித்திரம்

இவரூர் யாழ்ப்பாணத்துள்ள நல்லூர். குலம் வேளாளர் குலம். சமயம் சைவம். காலம் இற்றைக்கு 180 வருடங்களுக்கு முன்னென்பர். இவர் அக்காலத்து உலாந்த அரசினரார் பாராட்டப்பட்ட பிரபுக்களுள் ஒருவரும், யாழ்ப்பாணத்திற் கல்வியை விருத்தி செய்த தமிழரசர்களின் முதன்மையரான பராசசேகரன் செகராசசேகரன் என்னும் இரு சகோதரர் வமிசத்திற் றேன்றி னவரும், தமிழ் வித்துவானுமாக விளங்கியவருமான வில்லவராய முதலியாருக்கு மைந்தர். கலைமகளருளாற் கவி பாடுந்திரம் இளைமையிலேயே வாய்க்கப் பெற்றவரென்பர். இவர் ஏழு வயசளவில் வில்லவராய முதலியார் வீடு யாது என்று வினாவி வந்த புலவரொருவர்க்கு விடையாக அவர் வாசலிடைக் கொன்றை மரம் நிறற்றலை அடையாளமாகச் சுட்டிக் கூறி அதனையும் வருணித்து வெண்பா ஒன்று பாடினவர். அவ் வெண்பாவாவது:

பொன்பூச் சொரியும் பொவிந்தசெழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பூ நலத்தோர்க்கு நன்னிறலாம்—மின்பிரபை
விசுபுகழ் நல்லூரான் வில்லவரா யன்களக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்.

வில்லவராயர் வசித்த இடம் நல்லூர் வில்லடித்தெரு மாளிகையாம். சட்டை நாதர் கோயிலுக்கு மேற்கிலுள்ள கொண்டலடி வைரவகோயில் என்னும் இடத்தில் புலவர் பிரமசாரியாக வாழ்ந்தனரென்ப.

இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்: மறைசை யந்தாதி, கல்வனை யந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை, நாடாமந்திரி

கும்மி முதலியன. மறைசையந்தாதி வேதாரணியேசுரர் மேலது. இது இவர்தம் பதினேந்தாம் ஆண்டிற் சிதம்பர தரிசனம் செய்து மீளுங்கால், வேதாரணியத்திற் பாடப் பட்டதென்பர். கல்வனையந்தாதி சண்டிருப்பாயினே கல்வனையிலிருக்கும் விநாயகர் மேலது. இது, இவர் தந்தையாரால் தொடங்கப்பட்டு விடப்பட்டிருந்ததை இவரால் முடித்துப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டதென்பர். கரவை வேலன் கோவை யாழ்ப்பாணத்திலே கரவெட்டியிலே செல்வரா யிருந்த வேலாயுதப் பிள்ளை என்னும் பிரபு மேலது. நாலுமந்திரிகும்மி சண்டிருப்பாய் வேலுப்பிள்ளையால் 1934ல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரபந்தங்களினால் இவர் பாரதம், இராமாயணம் முதலிய இலக்கியங்களையும், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் இலக்கணங்களையும் இனிதுணர்ந்தவர் என்பது புலப்படுகின்றது.

இவர் தமிழ்ப் புலமைக்காக அக்காலத்துப் பிரபுவாய் விளங்கிய வண்ணார்பண்ணைக் கணேசையரென்பவரால் பண்டாரக்குளம் என்னும் ஓர் வயல் இவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்ட தென்பர். இவர் காலத்தில் விளங்கிய தமிழ்ப் புலவர்கள்: கூழங்கைத் தம்பிரான், சித்தாந்தசரபம் - சொக்கலிங்க தேசிகர் * முதலியோர். விநாயகப் பெருமான்மீது இரு பிரபந்தங்கள் பாடி யிருப்பதால் இவருக்கு அப்பெருமான் உபாசனாமூர்த்தி போலும்!

பருளைத் தல மகிமை

யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்துக்கு வடமேற்கில் சமுத் திரக் கரைக்குச் சமீபத்தில் தொல்புரம் சோழியபுரமென இரண்டு ஊர்கள் இருக்கின்றன. இரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள தூரம் ஒரு மைல். தொல்புரமென்பது பழைய ஆசாரங்களை அதுட்டித்தவர்கள் இருந்ததினால் வந்த பெயரென்றும், சோழியபுரமென்பது இந்தியாவிலிருந்த சோழியர் இருந்ததினால் வந்த பெயரென்றும், சோழியர் புரம் சுழிபுரமென மருவியதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். சுழிபுரம் முற்காலத்திய செந்தமிழ்க் கல்விக்கும் சைவாசாரத்திற்கும் உறைவிடமாக இருந்தது. இந்தச் சுழிபுரத்திலுள்ளது பருளாய் என்னும் இடம். பருளாய் என்பது பருளை என மருவியது.

திசைமழுவனென்னும் ஒரு சிற்றரசன் அரசு செய்த இடம் இதற்குச் சமீபத்திலுள்ளது என்பர். இந்த இடம் இப்போது மழுவைக்காடு என்ற சொல்லப்படும். இந்த இடத்தில் திசைமழுவன் காலத்தில் விளங்கிய சம்பேசுரன் என்னும் சிவாலயம் இருந்த இடம் அழிந்துகிடப்பதை இப்போதும் காணலாம். இன்னும் இதற்குச் சமீபத்தில் மூராமபிரான் பாதம் வைத்த காரணத்தால் திருவிடி நிலை எனப் பெயர் பெற்ற ஒரு ஸ்தலம் இப்போதும் வழியுட்பட்டு வருகின்றது. இத்தலம் யாழ்ப்பாணத்துக் கிரிமலையைப்போல் மூர்த்தி தலம் தீர்த்த விசேடங்கள் பெற்றது. இங்கேதான் பருளை விநாயகர் முருங்கோயில் களின் தீர்த்த உற்சவங்களும் பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் கோயில் தீர்த்த உற்சவமும் கொண்டாடப்படுவன. சம்புத்

* இப்புலவர்கள் விளங்கிய காலம் கி. பி. 1790 என்ப.

துறை * என்னொரு கடற்றுறைமுகமும் இதற்குச் சமீபத்தி லுண்டு.

இந்தப் பருளையில் ஒரு விநாயகராலயம் தமிழரசர் காலத்திற் கட்டப்பட்டிருந்தது. போர்த்துக்கேச அரசினர் மற்றைச் சைவாலயங்களை இடிக்கிற காலத்தில் இதனையும் இடிக்கத் தொடங்க, ஒரு காகம் வந்து இடிப்பித்த அதிகாரியினுடைய கண்ணைக் கொத்தி இடிக்க விடவில்லை. அதனால் அப்பிள்ளையாருக்குக் கண்ணைக் கொத்திக் காக்கைப் பிள்ளையார் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. விநாயகரால யத்திற்குச் சமீபமாக முருகராலயமும் ஒன்றுளது. இவ் விரண்டாலயங்களும் இருக்குமிடம் வயல் சூழ்ந்த மருத நிலம்.

இவ்விநாயகர் கோயில் காலகதியில் கிலமடைந் திருந்தது. ஐம்பது அறுபது வருடங்களுக்குமுன் ஒரு வாறு புதுப்பித்துக் கும்பாபிஷேகம் முதலியன நடை பெற்றுள்ளன. இன்னும் நடைபெற வேண்டிய திருப்பணி வேலைகளுள்ளன. அவற்றுள் கோயிலுக்கின்றியமையாது வேண்டும் களஞ்சியம் மடப்பள்ளி இரண்டும் நெடு நாளாய்க் கிலமடைந்திருக்கின்றன. இதுவரை எவரேனும் இவைகளைத் திருத்திக் கட்டிக்கொள்ளாமையினால் போலும் மலேய சுழிபுர ஐக்கிய சங்கத்தார் பொதுநன்மை

* சம்புத்துறை என்பது இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவந்த சிவலிங்கம் இறக்கப்பட்ட துறைமுகம் என்பர். இதற்குச் சமீபத் தில் மாதகல் என்னும் ஊர் உள்ளது. உமாதேவியின் திருவுரு வச்சிலை என்று பொருள்படும். மரது - கல் நிறுவிய இடம் இப் போது மாதகல் என மருவியதென்பர். சம்பு - சுகஞ்செய்வன்.

சம்புகல் - மரதுகல் கடலோரத்தில் இருந்தன என்றும் சொல்வர்.

கருதிக் களஞ்சியம் மடப்பள்ளி வேலைகளை நிறைவேற்று தற்கு நன்கொடையாகப் பொருளுதவி செய்ய நிச்சயித் திருப்பது. இது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கதொரு நற்செய்தி யாகும். இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் பொதுசன வழி பாட்டுக்கும் நன்மைக்குமுரிய இக்கோயிற் காரியங்களைக் கிரமந்தவறாது நன்றாக நடத்தும் பொறுப்புடைய பரிபால் கரும் உபயகாரரும் மற்றும் அபிமானிகளும் அறிவொற் றுமையோடு கலந்து ஷெ சங்கத்தார் செய்யப்போகும் தொண்டினை வியந்து இப்பொது விஷயத்தில் அவர்க ளுக்கு ஊக்கமுண்டாகச் செய்தல் நன்றும்.

மேலும் பருளை விநாயகர் முருகர் பவனிவரும் தேர் விநோதமானது. முன்னாளில் வடதேசத்துச் சிற்ப விற்பன்னர்களால் அழகுபெற அமைக்கப்பட்ட சித்திர வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டு விளங்குவது. ஆயினும் இப்போது திருத்தப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. மலேய சுழிபுர ஐக்கிய சங்கத்தின் ஆதரவில் திருப்பணிகளுக்காகத் திரட்டப்படும் நிதியிலிருந்து இத்தேர்த்திருப்பணியாகிய புனருத்தாரண சற்கருமம் செய்தற்கு வேண்டும் நன் முயற்சி நடைபெறுவது வியக்கத்தக்கது.

கோயிற் பரிபாலனம்

“என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்பது சமய குரவர் திருவாக்கு. அதற்கேற்ப, பரிபாலகர் பூசகராவார் சமயக் கல்வியறிவு ஒழுக்கம் ஆசாரம் அனுஷ்டானம் தியாகம் உண்மை என்னும் பண்பினால் தகுதியுடையராய் வழிபடும் அடியார்களுக்கு நல்வழிகாட்டிப் பொது நோக்குடன் பொது நலங்கருதிக் கோயிற் கருமங்களைச் சிரத்தையோடு தொண்டாகச் செய்தல் கடனாகும். இப்படி விதி முறைகளைப்பேணிக் கிரமந்தவறாது பூசனை வழிபாடுகள் நடைபெறும் திவ்வியதலங்கள் திருக்கோயில்களென்ப போற்றப்படும். அத்தகைய திருக்கோயில்களையுடைய நாட்டில்தான் கால மழைபெய்யும்; பலவளங்களும் பெருகி நாடு செழிக்கும்; பொது நன்மைகள் விருத்தியாகும்; குடிகள் சுகமாய் வாழ்வார்.

ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழைகுன்றும்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றவர்
கூற்றதைத் தான்திருக் கோயில்க ளானவை
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடிற் றானே.

முன்னவரை கோயிற் பூசைகள் முட்டிடி
மன்னற்குத் தீங்குள வாரிவளங் குன்றங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக்
கென்னருணந்தி யெடுத்தாரைத் தானே.

—தீருமத்திரம்—

கோயிற் பரிபாலனம் முறைகேடாக நடப்பதனைப் போலும் மேற்குறித்த குறைகளை இக்காலத்தில் எங்கும் மலிந்து காணப்படுகின்றன. இன்னும் கோயில்களுக்குரிய தருமச் சொத்துக்கள் அங்குமிங்கும் தூர்விதியோகம் செய்யப்படு

தலைக் காணலாம். ஆலயங்களின் பரிபாலனம் * நன்முறையில் நடவாமை இதன்காரணமாகும். திருக்கோயிலில்லாத திருவிளாரைப்போல, கோயில் தருமச்சொத்துக்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கப்படாத திருவிளாரும் அடவிகாடேயா மென்பதும் நோக்கத்தக்கது. உதாரணமாக, பரூளைப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குரிய தருமக் காணிகளுள் சுழிபுரம் செட்டிகுறிச்சியில் வளவுக்காரணி ஒன்றுள்ளது. இது நெடுங்காலமாய் பாதுகாப்பில்லாது கோயில் தருமத்துக்கு ஒருவகையிலும் பிரயோசனமில்லாது பாழாய்க்கிடக்கிறது. இப்படியாக ஷே கோயிலுக்குரிய காணியுண்டென்று இப்போது பரிபாலகராய் இருப்பவருக்குத் தெரியுமோ என்பதும் சந்தேகம். இந்தக்காணியைக் கவனித்து அறுக்கையாக வேலிபோட்டுக்கொண்டு பனை முதலிய வரம்பியர்களை உண்டாக்கிப் பார்வை செய்துவருதல் நன்று. இனிவரும் காலத்தில் அதன் புரோசனங்களைக் கோயிலுக்குப்பயோகமாகும்படி செய்யலாம்.

மேலும் இந்த இடத்திலுள்ள சிவன்கோயிற் சொத்துக்களும் பிறதருமச் சொத்துக்களும் சீர்கெட்டிருப்பதைக் காணலாம். கோயிற் பரிபாலனம் ஒழுங்காயிருந்தால் தருமச்சொத்துக்கள் அதர்மவழியில் வினாய் ஒழியுமோ?

* “யாழப்பாணத்துக் கோயில்கள் மிகவும் சீர்கெட்டுப் போயிருக்கின்றன. சைவசமயத்துக்கு நேர்ந்துள்ள பொல்லாங்குகளுள் எங்கள் கோயில்களுக்கு நேர்ந்துள்ள பொல்லாங்கு மிகக் கொடியது” என்பதும், “கோயில்களும் தருமச் சொத்துக்களும் கள்ளாகப் பரிபாலிக்கப்படாது சீர்கெட்டிருக்கும்போது, திருத்தப்பட்டென இந்த அறியையைச் சட்டயின்றியமையாத அருமை புள்ள நல்ல சட்டம் (a fine piece of legislation) என்பதும்” சைவப்பெரியார் ஸ்ரீ சி. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் கருத்து.

தரும் நன்கொடையான கோயிற்காணிகளை அலட்சியம் பண்ணி அவம்போகவிட்டிருக்கும் அக்கிரமத்தினுள்ளே இங்குள்ள மற்றக் காணிகளும் வளங்குன்றிப் பயனில்லாது கிடக்கின்றன. இந்த இடம் முன்னிருந்த நிலைமாறி இங்கிருந்த குடிகளும் குறைந்து போயிருப்பதை இங்குள்ளார் கண்டு காணாதவராயிருப்பது கவலைக்கிடமானது. உத்தர வாதயில்லாதவராய் மனம்போனபடி நடக்கும் பரிபாலகரை நம்பி ஏமாந்து வாளாவிருப்பதை விடுத்து அவரை உத்தர வாதமுடையராகச் செய்வது வழிபாட்டுக்குரிய பொது மக்களைப் பொறுத்தகடமையாகும்.

கேவலம் நிலையில்லாத தற்பெருமை தற்புகழ்ச்சியான விளம்பரம், சுயநலம் என்னும் சிறுமைக்கிலக்காய் அவரவர் அற்பநோக்கம்பற்றி “எனக்கெனக்கென்று” உரிமையும் முகாமையுள் காட்டிக்கொள்ளும் ஆசையினால் போலிவகையான சிலர் கோவில் என்பதன் மகிமையைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்தனையில்லாது, தவம் செய்தற்குப்பதிலாக, விவகாரங்களில் ஈடுபட்டு அவம் செய்வதில் விண்காலம் போக்குதலால் கோயிற் பரிபாலனம் சீர்கெடும். அதனால் வரும் பழிபாவத்துக்கஞ்சி, கோயிலுக்குரிய பணிகளில் பேர் ஊக்கமுடையராதல் வேண்டும். அதுவொன்றோ! உத்தம கைங்கரியமான கோயிற் பூசைகளைக் கிரமப்படிப்பயத்தி விசுவாசமாகச் செய்தற்குரிய சைவாசார சம்பிரதாயமுடைய அர்ச்சகர் நல்லெண்ணமும் ஒத்துழைப்பும் முறையான கோயிற்பரிபாலனத்துக்குப் பிரதானமாய் வேண்டப்படுவதொன்றும்.

முன்னாளில் சுழிபுரம் நல்ல நிலையிலிருந்தமையினால் போலும் “தொல்லுலகம் போற்றும் சுழிபுரம்” என இன்னலாசிரியர் காப்புச்செய்யுளில் கூறினார். இவ்விதமாக

இந்நகரச் சிறப்பைமட்டும் இக்காலத்தவர் எடுத்துவிதந்து கூறுவது போதியதன்று. தம்முன்னோரைப்போல அதன் நற்கீர்த்தியைப் பலவிதத்திலும் பரவச்செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டியதே அவர்கள் பெருங்கடனாகும். மற்றும்;

மூர்த்தி தலந்தீர்த்தம் முறையாற் றெடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தை சொல்சற்ருருவும் வரய்க்கும் பராபரமே.

என்று கூறியபடி பின்னையார் - முருகமூர்த்தி கோயில் களின் அருகாமையிலுள்ள கேணிகளாகிய நீர்நிலையங்களைச் சத்தமாக வைக்கவேண்டிய முறைகளைத் தேடி சீர்கிருத்தல் அவசியமாகும்.

சுழிபுரம் சங்கத்தார்.

பள்ளுச் சிறப்பு முதலியன

“பறளை விநாயகர் பள்ளு” என்னுஞ் சொற்றொடர் பறளை என்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய விநாயகரைப் பற்றிய பள்ளு அல்லது இசைப்பாட்டு என்று பொருள் படும். பள்ளு என்பது தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இப்பிரபந்தத்தை உழத்திப் பாட்டு எனவுங் கூறப. இது வேடிக்கையான நாடகத்தின் பாற்படும்; பள்ளர், கன்மர், கடைஞராகிய உழவர்களால் மருத நிலத்தில் நிகழும் ஓர் ஊடலாகும். இதன் இலக்கணம்.

“புரவலர் கூறி யவன்வாழியவென்
நகல்வயற் றெழிலு யொருமை யுணர்ந்தன
ளெனவரு மீரைந் துழத்திப் பாட்டே.”

என்ற பன்னிரு பாட்டியற் சூத்திரத்தால் அறியலாம்.

உழத்திப் பாட்டின் விளக்கமாவது:—கடவுள் வணக்க முறையே மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி, குடும்பன் வரவோடு அவன் பெருமை கூறல் முறையே அவர் வரலாறு, நாட்டு வளம், நகர்வளம், குயிற்குக் கேட்டல், மழை வேண்டி கடவுட் பரவல், மழைக்குறி ஓர்தல், மழை பொழிதல், ஆற்றின் வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்டல் இவற்றிற் கிடையிடை அகப் பொருட்டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிகளிருவர் முறையீடு, இளையாளை அவனுர்ப்பல், பள்ளன் வெளிப்பட்டல், பண்ணைச் செயல் வினவல், அவனது கூறல், ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரல், அவர் பெருமை கூறல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, குடும்பன் கிடையி விருந்தான்போல வரல், அவனைத் தொழுவின் மாட்டல், அவன் புலம்பல், மூத்தபள்ளி யடிசிற் கொடுவரல், அவன் அவளோடு கூறல், அவன் அவளை மன்னித்தல், கேட்க வேண்டல், அவன் மறுத்தல், அவன் சூறறல், அவன்

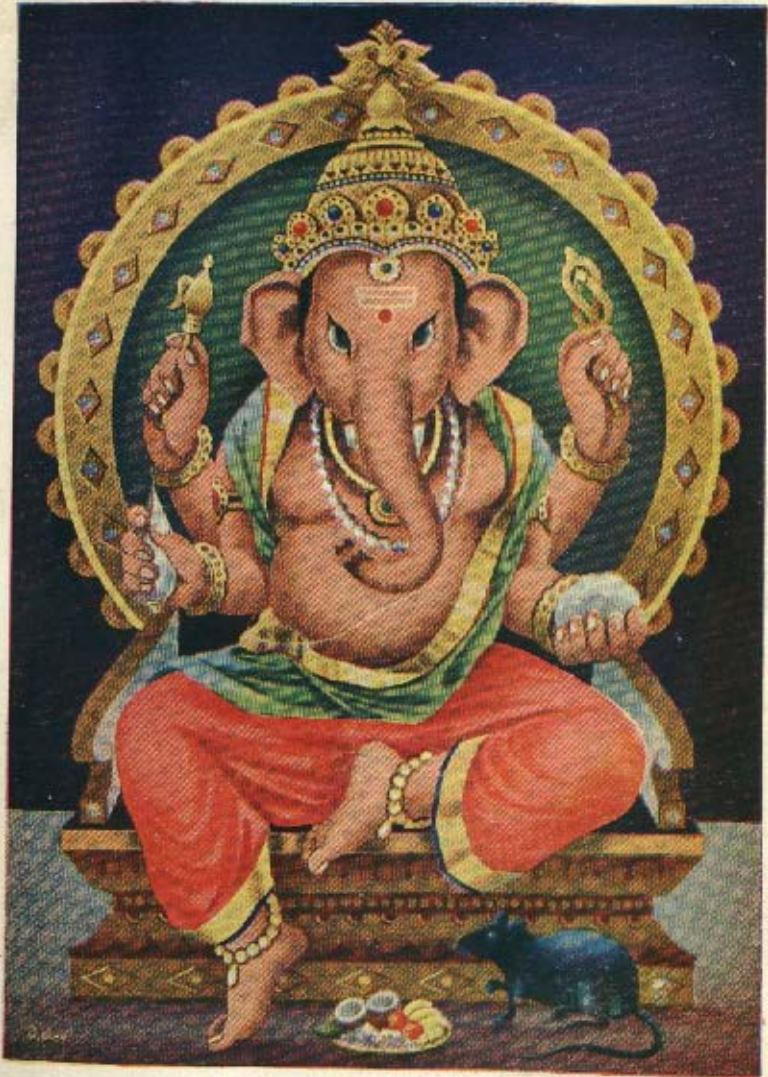
அவனை மீட்க வேண்டிப் பண்ணைத் தலைவனைப் பரவல், விதை காளை முதலிய வளங்கூறல், உழவருமூல், காளை வெருளல், அது பள்ளனைப் பாய்தல், பள்ளிகள் புலம்பல், அவன் எழுந்தவித்தல், அதைப் பண்ணைத் தலைவற்கு அளி வித்தல், நாறு நடல், கிளைந்தபிற் செப்பஞ் செயல், நெல் அளத்தல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, பள்ளிகளுள் ஒருவர்க் கொருவர் ஏசலென இவ்வுறுப்புக்களுறப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை ஆங்காங்குத் தோன்ற அளவடியாய் முதற்சீர் வெண்சீராய் ஏனைய சீர் முதலசை நிரையசை யுற்ற வெண் சீராயும் அல்லது இயற்சீர் வெண்சீர் ஒன்றி வருவதுமான ஒரு கவிப்பாவும் பற்பல சந்தச் சிந்தும் விருத்தமும் விரவிவர இவற்றூற் பாடுவது. இவ்வுறுப்புக் களுள் சில குறைந்து வருதலுமுண்டு. அதற்கு உதாரணம் இந்நூலேயாகும்.

இந்நூலில், ஆன்றோர் வழக்கின்படி காப்புச் செய்யுளும், விநாயகர், நடேசர், சிவகாமியம்மையாகிய இவர்களது துதியும், பள்ளியர் தோற்றமும், பள்ளியர் வரலாறு கூறலும், பள்ளன் தோற்றமும், பள்ளியர் தத்தம் நாட்டுவளங் கூறலும், சூலமுறை கிளத்தலும், குயில் கூவுதலும், மழை கேட்டலும், ஆற்றுவரத்தும், பண்ணைக்காரன் தோற்றமும், ஆண்டையை வணங்கலும், விதைவகை கேட்டலும், முறைப்பாடும், பள்ளன் மூத்த பள்ளியை வேண்டலும், மூத்தபள்ளி ஆண்டையை வேண்டலும், பள்ளன் ஆண்டைக்குக் கணக்கொப்பித்தலும், முகூர்த்தங் கேட்டலும், மூத்த பள்ளியிரங்கலும், நாற்றுநடவும், அதன் விளைவும் கூறப்பட்டு, கழிக்கரைப் புலம்பல், தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிகில் தலைவி யிரங்கல், தலைவியைப் புகழ்தல், தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்துழித் தலைவி வருத்தம் பாங்கி கூறல்,

நற்றயிரங்கல் முதலிய அகப்பொருட்டுறைகளிடையிடையே விர்வியும் வெண்பாவும், விருத்தமும், சந்தவிருத்தமும், கலிநிலைத்துறையும், கட்டளைக் கலித்துறையும், கலிப்பாவும், கொச்சகமும், சிந்தும் விர்வப்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் உடையது.

இதில், மீன் வகைகளும், மாட்டின் வகைகளும், நெல்லின் வகைகளும், அக்காலத்தில் வழங்கிய பள்ளிகளுடைய பெயர்களும், ஆண்டையைப் பள்ளிகள் சிறப்பித்துப்பேசும் வகையும் நன்கு அறியலாம். சில நீதிகளும் பழமொழிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. சில புராண கதைகளும், திருக்குறள் முதலிய நூல்களின் கருத்துக்களும் காணலாம். 'மழை கேட்டல்' (பா-66) என்னுமிடத்து மழைக்கோள் வக்கிரித்தலைக் கூறியதும், விதை வகை கேட்டல் என்னுமிடத்து "மற்றப் பாம்புக்கும் பூர்த்துக்கும் பகல் வைத்த நாணுகமொன்றுண்டே யாண்டே" (பா-86) எனக் கூறியதும், கொழுவைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து, "மாணிக்கஞ் சொன்ன கோவையிலே கொழுவைத்திருப்பது பார்மின்காணுண்டே" (பா-90) எனக் கூறியதும், உழுவெருதைப்பற்றிப் பேசமிடத்து, "உழுதகாளை யொன்றுண்டது பொன்னாலையூரிலே வாருங்காட்டுவேனுண்டே" (பா-91) எனக் கூறியதும், பறாளை விர்வதேவன் வயலிலுள்ள மண் வளத்தைச் சோதித்து, "ஊற்றுதேன் பொழில்சூழ் தென் பறாளை" (பா-108) என்று சிறப்பித்துக் கூறியதும், இவை போன்ற வேறு சில தொடர்களும் வியக்கற்பாலனவாயுள்ளன.

எல்லாச் சில கேஷத்திரங்களுக்கும் 'பள்ளு' உண்டென்பர். சில தலங்களில் துவஜாவரோகண தினத்தில் உருத்திரகணிகையர் பள்ளைப் பாடிக் காப்பை அவிழ்ப்பது வழக்கமா யிருக்கின்றது. சில பள்ளுகளே ஆன்றோரால் போற்றப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகின்றது. அவற்றுள்ளும் பல இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை.

“பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்குன்
ஈண அற்புதமலர் நூல்களினோமே.”

உ
கணபதி துணை.

பறளை விநாயகர் பள்ளு

காப்பு

தொல்லுலகம் போற்றுஞ் சுழிபுரம்வாழைங்கான்மேற்
பல்வளஞ்சேர் பள்ளினிசை பாடவே—வில்வழங்கு
மையாழிக் கண்ணன் மலர்க்கண் வளர்ந்ததிருக்
கையாழிக் கண்ணனே காப்பு.

பள்ளினிசை - பள்ளுப்பாட்டு. இசை - பாட்டு. இன் - தவிர்
வழி வந்த சாரியை. வில் - இந்திர தனுசு. மை - மேகம்; அம்
மேகம் படியும் ஆழி என்க. ஆழி - கடல். கண் - ஏழனுருடி.
நன்மலர்க்கண் - நல்ல தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண். வளர்
தல் - உறங்குதல். கையாழிக் கண்ணன் - வலத் திருக்கரத்திலே
சக்கரப்படையைத் தாங்கிய திருமால்.

துதி

விநாயகர்

நந்து தவழ நதிதனி லாம்ப னனிமலருஞ்
சந்தரஞ் சேரும் பழனப் பறளையிற் றேன்றுசுடர்
வந்தெதிர் நின்ற கயமுகன் றன்னை வதைத்தந்த
வைந்து கரப்பிள்ளை யென்னகத் தேநின் றருள்செயுமே.

நந்து - சங்கு. சங்கு நதியில் தவழ என்க. அதனது தண்
ணிலவொளியால் வயலிலுள்ள ஆம்பல் மலர்கின்றது. சந்தரம் -
அழகு. பழனம் - வயல். சுடர் - பாஞ்சோதி. கயமுகன் - கய
முகாசுரன். சுடரும், வதைத்ததுமாகிய ஐந்து கரப்பிள்ளை
என்க. தீயோனாகிய கயமுகாசுரனை வதைத்த பிரானாதலின்,
இந்நூற்குவரும் இடையூற்றை அவன் நீக்கி யருளுவனென்பது
கருத்தாகக் கொள்க.

நடேசர்

சுருதி யின்முத லாகிய காரணர்
 துளைபொ லிகர வாரண மாமுகர்
 சுழிபு ரநகர் மேவுப றுளையி லுறைநாதர்
 கரும ணிவிழி யானுமை பாலகர்
 கதிரை யின்வடி வேலர்ச கோதரர்
 கருணை யின்மத தாரையி னூர்பளி னிசையோதச்
 செரும ருவுத்ரி சூலவ ராயுதர்
 திரிதி ரிபுர கோபர நாமயர்
 திகழி ரணிய மேருச ராசனர் பணிநாணூர்
 பொருமு முவையி னீருரி யாடையர்
 புரிச டைவளை சோமக லாதரர்
 பொதுவி னினட மாடிய சேவடி மறவேனே

சுருதியின் முதல் - பிரணவம். துளை - துவாரம். துளை பொலிகரம் - துதிக்கை. வாரணம் - யானை. கதிரை - கதிர்காம மென்னுந்திருப்பதி. கருணையின் - இன்-தவிர்வழி வந்த சாரியை. மததாரை - மதமழை. செருவிலே பொருந்திய முத்தலைச் சூலம். செரு - போர். வர ஆபுதர் - மேலான படையைபுடையவர். திரி திரிபுரம் - மூவுலகங்களிலும் திரிபும் முப்புரம்; அவற்றைச் சினந்தவரென்க. அநாமயர்-அநாதியே பாசங்களினீங்கியவர். ஆமயம்-பாசம். 'ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யாளாக் கொண்டார்' என்பது நயிழ் வேதம். இரணியமேரு - பொன்மயமான மகாமேருமலை. சராசனம் - வில்; அம்பைத் தள்ளுவதென்பது உறுப்புப் பொருள். பணி - பாம்பு; இங்கே ஆதிசேடன்: வாசகியுமாம். நான் - வில்லி னுண். உழுவை - புவி. புரிசடை - முறுக்குண்ட சடை. வீளை சோமகலாதரர் - வீளைந்த சந்திரகலையைச் சூடியவர். பொது - அம்பலம்; இங்கே திருச்சிற்றம்பலம். ஓத மறவேன் என முடிக்க.

சிவகாமியம்மை

தோட்டு வாரிச நான்முகன் பேணிய
 தும்பி மாமுக னம்புவி தாங்கிய
 சேட்டு மேருவிற் பாரதந் தீட்டிய
 தென்ப றுளைப் பரஞ்சோதி யன்னை
 கோட்டு வாரணி கொங்கைப் பெருக்குங்
 குழற்சு ருக்கு மணிவாய் முருக்கும்பஞ்
 சூட்டு சீறடி யுந்துடி நேரிடை
 யுடையு மெங்கணு மென்கணி னின்றவே.

தோடு - பூவிதழ். வாரிசம் - தாமரை. பேணுதல் - ஈண்டு வழிபடுதல். தும்பி - யானை. சேடு - பெருமை. தீட்டுதல் - எழுது தல். பரஞ்சோதி அன்னை - பரஞ்சோதி விநாயகப்பிரானது திருத்தாய். கோட்டுக்கொங்கை - யானைக் கொம்பு போன்ற கொங்கை. வார் - கச்சு. குழற்சுருக்கு - கூந்தலினது கட்டு. முருக்கு - முருக்கம்பூப்போன்ற இதழ். பஞ்ச ஊட்டு - சீறடி - செம்பஞ்சக் குழம்பு எழுதப்பட்ட சிற்றடி. துடிநேர் இடை - உடுக்கை போன்ற இடை.

நூ ல்

பள்ளியர் தோற்றம்

குத்துமுலைக் குவடுகுலுங் கத்தரள வடம்புரளக்
 குமுதச்செவ் வாயின்வெள்ளி நகையரும்பத்
 தத்துவரிக் கயலைவெருட்டிப் பத்திமணிக் குழையொடுமுட்
 தநரைமணிக் கண்களிரண்டுந் தாவடிசெல்லச் [டித்
 சித்தியளித் திடுபுகழி புரநக-ருறை-யத்திமுகக் கணபதி
 சேடனுநாவா லசைக்கரிய சீரிசைபாடி [பண்பதிச்
 யெத்திசையும் புகழிதித் கோனள காபுரியென் றெவரும்
 மீழ்மண் டல்பள்ளி தோற்றினுளே. [திக்கு

குவடு - மலை. தாளவடம் - முத்துவடம். குமுதம் - செந் குமுதமலர். வெள்ளி நகை - வெண்மையான பற்கள். வெருட்டி - அஞ்சலித்து. பத்திமணிக்குழை - வரிசையாகவுள்ள இரத்தினங்களை அழுத்திச் செய்யப்பட்ட குழையென்னுங் காதணி. தாரை - கூர்மை. தாவடி - போர். 'தாவடி யோட்டு மயிலிலும்' 'தண்டு தாவடி போய்' எனவும் 'ஆயிரமக்கடாவடி போயினார்' எனவும் பிறரும், 'துணைவரி யம்பகந் தாவடி செல்குழையான்' என இவ்வாசிரியரும் கூறுமாற்றால் இஃது இப்பொருட்டாதலறிக. கண்கள் இரண்டும் வெருட்டி முட்டித் தாவடி செல்ல என்க. சித்தி - மனோபீஷ்ட நிறைவு; அஷ்டமாசித்தியுமாம். அத்தி - யானை. பண்பதிச்சேடன் - ஆயிரபணை மகுடங்களை யுடைய பாம்புகளுக்கு அரசனாகிய ஆதிசேடன். அசைக்க அரிய - சொல்ல முடியாத. 'நாவசைத்தார்' என்பர் முன்னும். சித்திக்கோன் - குபேரன். குலுங்கப் புளா அரும்பச் செல்லப் பாடிப் புகழுமாறு தோற்றினொன்று முடிக்க. இது மூத்த பள்ளித் தோற்றம். (1)

கின்னவிடை நூலிறுமிறு மெனச் சீறடியிற் சிலம்பு புலம்பச் சிறியநுதற் பிறையணிவட்டச் சுட்டியிலங்கப் பொன்னசலக் குசமதி நவமணி மின்னுதனக் கச்சு நெகிழ்ப்புணந்தகருங் கொண்டையிலவண்டு புரண்டு நெருங்கச் செந்நெல்வயற் சுழிபுர நகருறை கன்னமதத் திறையவர் பரி சேவடியைத் திக்குநோக்கித் தெண்டம்பண்ணிச் [புரச் சொன்னசிலத் துறுவசி யிவளொன வன்னமெனப் பிடியென சோழமண் டலப்பள்ளி தோற்றினாளே. [நிதிவளர்

இடைநூல் - நூல்போன்ற இடை. இறம் இறம் என - இற்றுவிடும் இற்றுவிடும் என்று. சீறடி - சிறிய அடி. சிலம்பு - காலணி விசேடம். புலம்ப - ஒலிக்க. நுதல் - நெற்றியில். பிறையணிவட்டச் சுட்டி - பிறைபோன்ற அழகிய வட்டமாகிய நெற்றிச் சுட்டி. பொன் அசலம் - பொன்மலை; அது மகாமேரு. மேரு போன்ற குசத்தில். குசம் - கொங்கை. அது - பகுதிப் பொருள்

விருதி. நவமணி - நவமணி கோத்து விளங்கும் மலை. கன்னம் - காது. பரிபுரம் - சிலம்பென்னுங்காலணி. தெண்டம் பன்னுதல் - சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தல். சொன்ன சிலம் - பொன்னுலக மெனப்படும் தேவலோகம். உறுவசி - ஊர்வசி யென்னுந் தெய்வப் பெண். பிடி - பெண் யானை. இஃது இனையபள்ளித் தோற்றம். (2)

யள்ளியர் வரலாறு கூறல்

தோடார் குழலசைய நுதல்வேர் வரும்பியெழத் துடியுங் கொடியுமன்ன மருங்கு னெருங்கக் கோடா னவைகுலுங்க மணிமேகலைக ளார்ப்பக் குழையுங் கயலுஞ் சென்று நின்றாடவே நீடான யேறுசந்தர குடா மணிக்குவந்த நித்தன்பா ரதக்கதையை யாடகக் குன்றை யேடாக வெழுதினேன் நிருகாமம் பாடியாடு மீழமண் டலத்தினிற் பள்ளி நாளே.

தோடார் குழல் - பூவிதழ் பொருந்திய கூத்தல். வேர்வு - வியர்வை. துடி - உடுக்கை. மருங்குல் - இடை. கோடு - உவமை யாகுபெயர். மேகலை - அரைப்பட்டிகை; அஃது எழுகோவை யுடையது. காதிற் குழையும் கயல்போன்ற கண்ணும் ஒன்றே டொன்று சென்று சேர. ஆடப்பாடியாடு மென்க. நீடு ஆன் - பெருமை மிகுந்த இடம்; நீடு ஆனை யெனக்கொண்டு பெருமை மிகுந்த அயிராவணமென்னும் யானை யென்றலுமாம். சந்திர குடாமணி - சிவபெருமான். சிவபெருமானுக்குப் பிரியம்வாய்ந்த என்க. சித்தன் - அழிவில்லாதவன். ஆடகக்குன்று - மாமேரு. இது மூத்தபள்ளி தன் வரலாறு கூறியது.

கோங்கினம் புதியமுகைக் கொங்கைக் கெளரிமைந்தன் கூறுபுகழ்க் கல்லாம னாவசையார் தாங்குபணி யரையிற்பூட்டு பிரான்பங்கயத் தாளுக்கல் லாமற்சென்னி சுற்றும்வணங்கார்

விங்குகடல் குடங்கைகொண்டான் கரகநீர் பூ
 விட்டான்கோ யிலையன்றிச் சூழ்ந்து துதியார்
 தூங்குதழை செயியன்பத்திமைத் தொண்டர்வாழுந்
 சோழமண் டலத்தினிற் பள்ளி நானே.

முகை - அரும்பு. கௌரிமைந்தன் - இங்கே விநாயகப்பிரான். கூறுபுகழ் - கூறப்படும் தகுதிவாய்ந்த சீர்த்தி. பணி - பாம்பு. சென்னி - தலை. விங்குகடல் - நீர்மிக்க கடல். கடல் குடங்கை கொண்டான் - அகத்தியமுனிவன். குடங்கை - உட்குழிந்தகை. அகத்திய முனிவனது குண்டுகையிலிருந்த காவிரியைப் பூயியிற் பெருகச் செய்தவனென்க. அசையாரும் வணங்காரும் துதியாருமாகிய பத்திமைத் தொண்டர். விநாயகப் பெருமான் அரையிற் பாம்பணிந்திருத்தலைப் 'படந்தாழ் கச்சைப் பாம்பொடு தழீஇ' என்பதனான் அறிக. காவிரியை அப்பெருமான் பூயியில் விடுத்த வரலாறு கந்தபுராணத்துக் கூறப்பட்டது. இஃது இளையபள்ளி தன் வரலாறு கூறியது. (4)

பள்ளன் தோற்றம்

சுற்றுக்கருங் கச்சைக்கட்டி மாதாளம்பூ வுறுமால்
 சோரவிட்டுக் கட்டித்துள்ளு மீசை முறுக்கி
 வெற்றியரக் குங்குடித்து நீற்றையும்பெ ருக்கப்பூசி
 மேல்வளைய லுந்தரித்து விழிகள் சிவந்து
 பற்றியமண் வெட்டிவைத்துச் சருக்கி நடந்து - தங்கப் -
 பாளத்தாற் சமைத்தகொட்டுத் தோளிற்சுமந்தே
 யெற்றவரு மொற்றைமணிக் கொற்றக்கொம்பன் பண்ணை
 மீழ்மண் டலப்பள்ளன் றோற்றி னானே. [பார்க்கு

அரையிற் சுற்றப்படும் கரிய கச்சை. உறுமால் - ஆடைவிசேடம். சோர விட்டுக்கட்டி - பிடரிப்பக்கம் தூங்குமாறு விட்டுத் தலையிற் கட்டி. அரங்கு - சாராயம். மேல்வளையல் - மணிக்கட்டுக்கு மேலிடத்து அணியப்படும் வளையல். ஒரு மண்வெட்டியைக் கையிற் பிடித்தும் மற்றோர் மண்வெட்டியைத் தோளிற் சுமந்தும்

வருகின்றான் என்க. கொட்டு - மண்வெட்டி. பகைவரை எற்று தற்குப் பயன்படும் ஒற்றைக் கொம்பு. அவனது பண்ணையைப் பார்க்கும் பள்ளன். இஃது பள்ளன் தோற்றம் கூறியது. (5)

கோச்சகம்

பொய்யூரு மிடைக்கௌரி புதல்வனெழிற் புரிக்கோடு
 செய்யூருஞ் சுழிபுரத்துச் சேர்ந்தபறா னையிலுறையு
 மையூர்முத் தானவள்ளன் மணிநாட்டு வளம்பேசப்
 பையூருங் களிநிதம்பப் பள்ளியர்நா வசைத்தாரே.

பொய் ஊரும் இடை - பொய்யென்று சொல்லப்படும் இடை. எழில் - அழகு. புரிக்கோடு - புரிக்களையுடைய சங்கு. செய் - வயல். மையூர் முத்தானம் - கருநிறம் பொருந்திய மும்மத நீர். அதனை யுடைய வள்ளல் பரஞ்சோதி விநாயகப்பிரான். பை - பாம்பின் படம். களிநிதம்பம் - களிப்பைத் தரும் அல்குல். கிதம்பம், அல்குல், கடிதடம் ஒரு பொருட் சொற்கள். இவை இடும்பின் கீழுள்ள பின்புறத்தைக் குறிப்பன. 'பஸ்சாத் கிதம்ப: ஸ்த்ரீ கடியா:' என்பது அமரகோசம். (6)

பள்ளியர் தத்தம் நாட்டுவளங் கூறல்

போற்று மாதானை மாணிக்க வித்தைப்
 பொதிந்த சோதிக் கனிபல் தூக்குந்
 தாற்று வாமழ யிலைசென்று மாகத்
 தாணி மேலால வட்ட மசைக்குந்
 தோற்று மாகினி முட்புறச் செம்பழஞ்
 சுட்ட பொன்னின் சீனேபல தூற்று
 மேற்று வானை கழுகிற் குதித்திடு
 மீழ் மண்டல நாடெங்க னூடே.

மாணிக்க வித்து - மாணிக்கம் போன்ற விதை. தாறு - குலை. மாகத் தாணி - வின்னுலகம். ஆசினி - பலாவிசேடம். சுட்ட பொன்னின் சீன - உருக்கி ஓடவைத்த பொன்போன்ற இனிய

சகை. ஏற்று வானை என்பது 'கடல்வாழ் சுறவுமேறென்படுமே' என்பதன் உபலக்கணத்தால் வந்தது. தூக்கும் முதலிய நான் கிணையும் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு ஈழமண்டல நாடென்பத னோடு முடிக்க; அன்றி அவற்றை வினைமுற்றுகக் கொண்டு அத்தகைய எனச் சொல்லிவிரித்து ஈழமண்டல நாடென்பத னோடு முடித்தலுமாம். பிறவும் அன்ன. (7)

காடெல் லாங்கரி மான்தஞ் சேருங்
கடலெல் லாம்வெள் வலம்புரி யூரு
நாடெல் லாங்கதிரிச் சாலி தழைக்கு
நரம்பெல் லாமிசை யேழை யழைக்கும்
வீடெல் லாம்வள்ளைப் பாட்டொலி யூணும்-விண்-
மீனெல் லாந்தண் டலைத்தலை காணுந்
தோடெல் லாம்பொறி வண்டுபண் பாடிய
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

தூரி - யானை. மான்மதம் - கத்தூரி யிருகம். வெள்வலம்புரி-
வெண்மையான வலம்புரிச் சங்கு. இசையேழ் - சப்தஸ்வரம் :
இங்கே சம்பூர்ண ராகம். வள்ளைப்பாட்டு - உலக்கைப் பாட்டு.
தண்டலை - சோலை: தலை - ஏழனுருபு. தோடு - பூவிதழ். பொறி-
புள்ளி. (8)

கண்ண கன்ற வரைத்தலைச் செம்மணிக்
காந்தி தூயநந் தாவிளக் கோர்பால்
வண்ண வேய்க்குழ லுதண்ட ராவின்
மணியி னோசை கறங்குவ தோர்பால்
பண்ணை யோதிமக் கூட்டமு மோர்பால்
பவளக் கொம்பிற்கம் பூர்வது மோர்பா
லெண்ணி னானில மும்புடை யோங்கிய
வீழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

கண் - இடம். வரைத்தலை - மலையில். காந்தி - ஒளி. நந்தா -
கெடாத. வேய்க்குழல் - மூங்கிலாற் செய்யப்பட்ட இசைக்குழல்.

அண்டர் - இடையர். ஆவின் கழுத்திற் கட்டிய மணி. கறங்குதல்-
ஒலித்தல். பண்ணை - வயல். ஒதிமம் - அன்னம். பவளக்கொம்பு-
பவளக்கொடி. கம்பு - சங்கு. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்த
- சென்னும் நானில வளமும் கூறியவாறு. (9)

மின்னுங் காருங் கரும்புமுத் தீனும்விண்
மீனு மீனு மணிமுத்த மீனு
முன்னுங் கார்மத வேழமுஞ் சேர்கழை
யோங்கல் வேழமு மாரம் பயக்கும்
பன்னுஞ் சீதளப் பங்கய ராசியும்
பாண்டுக் கூனற் பணிலமுஞ் செங்கார்
துன்னுஞ் சாலிக் குழாமு நிறைந்தொளிர்
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

மின்னுங்கார் - மின்னலைச் செய்யும் மேகம். விண்மீன்-
நகைத்திரம் போன்ற பெண்கள்: 'மாதரொத் தனவுதித் தோற்றம்'
என்பது கந்தபுராணம். உன்னும் - உயர்வாக எண்ணப்படுகின்ற.
சேர்கழை ஒக்கல் வேழம் - புனர்பூச நகைத்திரத்தை அளவிய
மூங்கிலாகிய வேழம்: உயர்ச்சியையுடைய முங்கிலுமாம். ஆரம்-
முத்து. பங்கயராசி - தாமரைத் தொகுதி. பாண்டு - வெண்மை.
கூனற் பணிலம் - வளைவினையுடைய சங்கு. செங்கார் - செவ்விய
கார்காலம். சாலி - செந்நெல். இதனுள் முத்துப் பிறக்குமிடங்கள்
ஒன்பதம் கூறப்பட்டன. (10)

கோரந் தோய்ந்த வரியஞ்ச னத்தின்
குழம்பு தோய்விழிக் கொம்பனை யார்தா
மாரந் தோய்ந்த களபக் கடாசல
மன்ப னூர்புயக் கந்தினிற் பூட்ட
வாரந் தோய்சந் தனமணந் தோய்த்து
வயங்கு மின்னிசைத் தண்டமிழ் தோய்த்தே
யீரந் தோயு மிளந்தென்றல் வந்தகை
யீழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

கோரம் - நஞ்சு. வரி - கண்ணிலுள்ள செவ்வரி. ஆரம் - சந்தனம். கடாசலம் - மதமலை: யானை; இங்கே கொங்கை.. கொம்பனையார் தமது கொங்கையாகிய யானையைத் தமது கணை வரது புயமாகிய தறியிலே பூட்டின்க. வாரம் - மலைச்சார்பு-மலையின் அடிவாரத்திலே வளர்ந்துள்ள சந்தனமரங்களின் மணத்தோடு அளவி. வயக்குதல் - விளங்குதல். ஈரம் - குளிர்ச்சி. சந்தனமணம் தோய்ந்து, தண்டமிழ் தோய்ந்து, ஈரத்தோயும் இளந்தென்றல். (11)

நீரி லேபுண்ட ரீக மரும்பு
நிழலி லேகரு மேதி யுறங்கும்
வாரி லேவெண் டரள் நிலாவும்
வரம்பி லேசெந்நெற் பூங்குலை சாயும்
போரி லேநென் மணிக்குவை சேரும்
பொறியி லேகரும் பாடுங் கரும்பின்
றூரி லேகம டங்கண் வளர்ந்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

புண்டரீகம் - தாமரை. மேதி - எருமை. வார் - முலைக்கச்சு-தரளம் - ஈண்டுத் தரளவடம். பூங்குலை - அழகிய குலை. போர் - நெற்போர். பொறி - ஆலை. தூர் - அடி. கமடம் - ஆமை. (12)

மஞ்ச ளாவிய மாடங்க டோறும்
மயில்கள் போன்மட வார்கணஞ் சூழ
மஞ்ச ரோருகப் பள்ளியில் வான்சிறை
யன்ன வன்னக் குழாம்பினை யாடுங்
துஞ்சு மேதி சுறாக்களைச் சேறச்
சுறாக்க ளோடிப் பலாக்கனி கீறி
யிஞ்சி வேலியின் மஞ்சலிற் போய்விழு
மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

மஞ்ச - மேகம். கணம் - கூட்டம். அம் - அழகு. சரோருகம் - தாமரை. வான்சிறை - பெருமை யிக்க சிறகு, சிறகுக்குப்பெருமை

யாவது மென்மை. அன்னவன்னக் குழாம் - வன்ன அன்னக் குழாம் எனக் கூட்டி நிறம் விளங்கிய அன்னத்தொகுதி என்றரைக்க. இனிவான் சிறையையுடைய மடவாரன்ன அன்னக் குழாம் என்றலுமாம். துஞ்சுதல் - நிலபெறுதல் 'அறந்துஞ்சஞ் செங்கோலையே' என்றும்போல, இங்கு, நீர்நிலையிற் நங்குமென்க. இஞ்சி வேலியின் மஞ்சல் - இஞ்சியை வேலியாகவுடைய மஞ்சல்: இஞ்சியின் வேலியாகிய மஞ்சலென்றலுமாம். (13)

தண்ட பாணி யிறைஞ்சு பதாம்புயத்
தாணு நாதன் நிகம்பரத் தூயன்
பண்டை நாகணை யானும் விரிஞ்சனும்
பாதஞ் சென்னி யறியாத நம்ப
னண்டர் நாயகற் கற்புத மீதென
வாரிக ளேந்திய வாலய வெற்பைத்
துண்ட வான்கழு கென்றும் வலம்வருஞ்
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

தண்டபாணி - முருகக்கடவுள்: அன்மொழித் தொகை.. திகம்பரம் - திக்காடை. நாகணையான் - திருமால்: நாகம் - அம்முகக்கெட்டு சின்றது. விரிஞ்சன் - பிரமதேவர். பாதம் - சென்னி - கிரணிறையாகக்கொள்க. நம்பனாகிய அண்டர் நாயகன். அற்புதம் ஈது எனத் துண்டவான் கழுகு என்றும் வலம் வருமென்று கூட்டுக. அரிகள் - மூங்கில்கள்: சோலைகளுமாம். துண்டம் - மூக்கு: கழுகு நீண்ட மூக்குள்ளதாதலின் துண்டவான் கழுகு எனப்பட்டது. வான் - பெருமை. இது திருக்கழுக்குன்றத்தினைச் சிறப்பித்துக் கூறியவாறு. இத்தலம் தொண்டை நாட்டகத்தேனும், அத்தொண்டைநாடு சோழ நாட்டின் ஒரு பகுதியாய்ச் சோழவரசனார் நெண்டைமாளினர் திரையனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதே யாகலின், அதனைத் தொண்டை நாட்டுத் தலமென்றது சோழநாட்டுத் தலமென்றார்.

அருளி யோதை யிழுமெனுங் குன்றி
 லடைந்த சாரற் குளிர் புன மீதி
 லுருவு சேர்தினைப் பூங்கதிர் மேற்களி
 யோச்ச வேண்டிப் புலிநகத் தாவி
 மருவு வண்குறப் பேதையர் கட்செவி
 மாசு ணப்பண நேர்கவண்மீதி
 விருளி லாத மணிவைத் தெறிந்திடு
 மீழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

ஓதை - ஓசை. இழுமெனல் - ஒலிக் குறிப்பு. சாரம் -
 மலைப்பக்கம். உருவு சேர்தல் - வடிவுமுற்றுப் பெறுதல்.
 அல்தாவது பயிர்முற்றி விளைதல். ஓச்சல் - ஓட்டுதல். புலி
 நகத்தாவி - குறப்பெண்கள் அணியும் ஆபரணம். கட்செவி -
 பாம்பு; கண்ணை செவியாகவுடையது. மாசுணப்பணம் - பெரும்
 பாம்பின்படம். கவண் - கிளிமுதலியவற்றைக் கடியுங் கருவி;
 தட்டை, குளிர், தழலை என்பன இதன் பேதங்கள். கவணில்
 மணிவைத் தெறிந்திடுமென்க. இருள் இலாத மணி - பிரகாசம்
 பொருந்திய இரத்தினங்கள். (15)

மாலே தோறு மிசைவன வண்டுமென்
 மாலே நூலிடை யேயுந் துவண்டு
 மேலை தோறும் பயில்வன சங்கம்
 வியன்க முகந்தொ றுந்தமிழ்ச் சங்க
 மாலே தோறும் பொழிவன சாறுபொன்
 னை வீதி யரியான் சாறு
 சோலை தோறு மலர்த்தா திறைத்திடுஞ்
 சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

நூல் இடை - நூல் போன்ற இடை. இடை துவண்டு எயும்.
 வேலை - கடல். சாறு - முன்னது கருப்பஞ்சாறு, பின்னது
 விழா. இது யமகம். (16)

சிந்து

பைப்ப ணிப்பகு வாய்ப்பட்ட திங்களிற்
 பாபு மோதக் கடற்கரை தோறு
 மிப்பி வாயிலின் முத்த மிலங்கிய
 வீழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

பை - பாம்பின் படம். பருவாய் - பிளந்த வாய். திறந்தவா
 யென்றவாறு. திங்களின் - சந்திரன்போல. ஓதம் - ஆலை.
 இப்பியின்வாயில் இன் முத்தம் என்க. இன் முத்தம் - மெய்க்கு
 இனிதாம் முத்து. இது முதல் இருபத்து நான்கும் இரண்டடிச்
 சிந்துகள். (17)

மாரி மேகந் தவழ்மலைச் சாரலின்
 மந்தி வைத்த மணிப்பத்தம் ராகஞ்
 சூரி யோதயம் போல விளங்கிய
 சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

மாரி - நீர். மந்தி - பெண் குரங்கு. பத்மராகம் - ஒருவகை
 இரத்தினம். அதன் ஒளி சூரிய உதய ஒளிபோல விளங்கிய
 தென்க. (18)

பரப்பு மேகலை மங்கையர் போகம்
 பயில வேண்டி யிணங்கார் முகத்தை
 யிரப்ப தேயன்றி வேறிரப் பில்லாத
 வீழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

மேகலை - அரைப்பட்டிகை. இணங்கார் - ஊடிய பெண்கள்.
 இரத்தல் - யாசித்தல். இதுவும் மேல் வருவதும் பரிசுக்கியாவங்
 காரம். (19)

வாம மேகலைப் பாவையர் கோவை
 வதனம் போல விளங்கிய விண்ணிற்
 சோமன் மேலன்றி யோர்மறு வில்லாத
 சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

கோவை - உவமையாகுபெயராய் அதரத்தை உணர்த்திற்று.
விளங்கிய சோமன். சோமன் - சந்திரன். (20)

வளமை சேர்ந்திடு மூப்பிய லான்முது
மந்தி தாவி மலையிடைப் பாய
விளமை மந்தி யுருவடி வாய்விடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

மூப்பு இயல் - முதுமைத் தன்மை. உருவடிவு - அழகிய
வடிவம். (21)

முன்னை நாளிற்பஞ் சானை ரூபன்
முளரி யந்தட மூழ்கிய போதிற்
சொன்ன மேனி விளங்கி யெழுந்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

பஞ்சானனம் - சிங்கம்: பஞ்சம் - விரிவு, ஆனனம் - முகம்:
விரிந்த முகத்தைபுடையது என்பது உறுப்புப் பொருள்.
பஞ்சானனரூபனென்றது சிங்கவன்மனை. முளரி - தாமரை.
தடமென்றது சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தை. சொன்ன மேனி -
பொன்மேனி. இவ்வரலாற்றைக் கோயிற்புராணத்தில் இரணிய
வன்மச் சருக்கத்திற் காணலாம்.

அருளதனாற் றடம்படிபு மவன்கடமே லருக்கனென
விரவுபசுங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி
யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண் டகிசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவர்களும் பயில்வித்தார்.

என்பது அத்திருவாக்கு.

(22)

உரைத்த வானிந்து காந்தச் சிலைவிட்
டுருகு நீர்ப்பிர வாகங்க ளோடி
யிரைத்த வேலைப் புலால்வெடி மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

உரைத்த - மேலாகச் சொல்லப்படும். வான் இந்து -
ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் சந்திரன். இந்து காந்தச்சிலை -
சந்திரகாந்தக்கல். அது சந்திரன் வரவாற் புனல்பெருக்குவது.
பிரவாகம் - வெள்ளம். இரைத்தவேலை - முழங்கும் கடல். புலால்
வெடி - புலால் நாற்றம். (23)

பகுத்த வந்தனர் சாலைக டோறும்
பயிலும் வேதத் தொலிபண்ணை மீதிற்
ரோகுத்த மள்ளர் குரவையை மாற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

சாலை - ஈண்டு அத்தியயனஞ் செய்யுமிடம். பகுத்தசாலை -
இஃது இருக்குவேதம் ஒதுமிடம், இஃது யசர்வேதம் ஒது
மிடம் என்று இங்ஙனம் பகுக்கப்பட்ட சாலை. பண்ணை - வயல்.
தொகுத்த - கூடிய. குரவை யொலியினும் மறையொலி
மிக்கதென்றவாறு. (24)

பண்ணிற் றேயப் பொருண்முடிப் புக்கட்டிப்
பாடும் பாவலர்க் கீந்திட வென்றே
யெண்ணிப் பொன்முடிப் புக்கட்டி வைத்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

பண் - இசை. தோய்தல் - பொருத்துதல். பொருள்
முடிப்புக்கட்டி - விஷயத் தொகுதியை அமைத்து. பொன்
முடிப்பு - பொற்கிழி. (25)

செல்லுஞ் சென்முடிக் குந்தளக் கண்ணிரு
சேலைப் போன்ற கடைசியர் செய்க்குச்
சொல்லுஞ் சென்முடிப் புக்கட்டி வைத்திடுஞ்
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

செல்லும் செல் - (விண்ணில்) செல்லும் மேகம். மேகம்
போன்ற முடியாகிய குந்தளம். முடி - ஐம்பாலிணென்று. குந்த
ளம் - பெண்மயிர். குந்தளக் கடைசியரென முடிக்க. குந்தளத்

தையும் இரண்டு சேன்மீன்களைப் போன்ற கண்களையுமுடைய
கடைசியர். செய் - வயல். சொல்லும் - புகழ்ந்து சொல்வப்
படும். சொல் - நெற்பயிர். சொல்லுடிப்பு - இக்கே நாற்றுமுடி-

காந்தி சேர்கண் ணிலாதவர்க் குக்கண்ணுங்
காட்சி யுந்தந்து சூர்ப்பகைச் செவ்வே
லேந்தல் சேர்கதி ராபுரி சேர்ந்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

காந்தி - ஒளி. கண் - கண்ணிந்திரியம். காட்சி - அறிவு. சூர் -
சூரபதமன். சூர்ப்பகைச் செவ்வேல் ஏந்தல் - சூரனுக்குப் பகை
வனாகிய முருகக்கடவுள். கதிராபுரி - கதிர்காமம். (27)

பொங்கு கூளி பிடித்தவர்க் குக்களி
போக்கி யிக்கவி மீதினிற் செவ்வேற்
றுங்க முத்தையன் வீற்றிருக் கும்புரிச்
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கூளி - பேய். இக்கவிமீதில் - இந்தக் கொடிய கலியுகத்தி
லும். துங்கம் - பெருமை: வெற்றியுமாம். முத்தையன் - முத்துக்
குமாரசுவாமி யென்னும் திருநாமம் பூண்ட முருகக்கடவுள். அப்
பெருமான் வீற்றிருக்கும்புரி புள்ளிருக்குவேளூர் எனப்படும்.
வைத்தீசரன்கோயில். (28)

கயல்வ ரைந்த துவசன் பணிநவ
கண்டி மன்னன் வராச சிங்க
னியல்பு டன்றிருச் செங்கோ னடாத்திய
வீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

துவசம் - கொடி. கயல்வரைந்த துவசன் - மீன் வடிவம்
எழுகிய கொடியையுடைய பாண்டியன். பணி - வணங்கிய. நவ
கண்டி - ஒருர்: அஃதிகாலத்துக் கண்டியென வழங்கப்படுவது.
வராசசிங்கன் - அல்லுராசன் பெயர். (29)

நேரி யன்சரண் புக்க புறவி
னிறைத னக்கு நிறையிற் புகுந்த
சூரி யன்குடை நீழலிற் றங்கிய
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

நேரியன் - சோழன்: நேரிமலை அவனதாகலான். நிறை
யிரண்டனுள் முன்னது அளவு, பின்னது துலைத் தட்டு. சூரியன் -
இங்குச் சிபிச்சக்கரவர்த்தியைக் குறித்தது: சோழவரசர் சூரிய
நரம்பரையினனானால், சிபிச்சோழன் சூரியனெப்பட்டான். ()

கான்ற சோதியி னித்திலஞ் சிந்துங்
கரும்பி னிற்குருத் தைக்கதிர்க் கற்றை
யீன்ற சாலிக் குழாஞ்சுமந் தோங்கிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கான்ற சோதியின் நித்திலம் - வெளிவிடும் பிரகாசத்தினை
புடைய முத்து. கதிர்க்கற்றை - கதிர்த்தொகுதி. சாலிக்குழாம்
சுமந்தோங்குதலாவது கரும்பினது உயரம் வளர்ந்து நிற்பல். ()

சாதி நாகிளந் தெங்கினிற் சாய்ந்திடு
தண்கு ரும்பையைப் பூகத ராசிச்
சோதி யார்பவ முக்குலை தாங்கிய
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

சாதி - ஈண்டு உயர்வு. நாகிளமை - ஒரு பொருட்பன்மொழி:
மிக்க இளமை யென்றவாறு. பூகதம் - கமுகு. ராசி - கூட்டம்.
பவழக்குலை - கமுகின் குலை பழுத்தவழிப் பவழநிறங்கோடவின்
அவ்வாறு கூறினார். 'எண்ணூர் முத்தமீன்று மரகதம்போற்
காய்த்துக், கண்ணூர் கமுகு பவழம் பழுக்குங் கலிக்காழி' - என்பது
தமிழ்மறை. மேலதற்குரைத்தாங்குரைக்க. (32)

கற்ற நூலுணர் பண்டிதன் மார்பஞ்சு
காவி யஞ்சுட் கலைக்கட ரேய்ந்து
மெற்றை நாளுங்கல் வித்திரம் பார்த்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கற்றவின் வேறு உணர்தலாதலின் 'கற்ற நூலுணர் பண்டிதன்மாள்' எனப்பட்டது. 'ஓதிபுணர்ந்தும்' எனத் தேவர் கூறியதும் அது. மாள் - பன்மை விருதி. பஞ்சகாலியம் - தமிழிலேயுள்ள ஐம்பெருங் காப்பியங்கள். அவை சிந்தாமணி சிலப்பதிகார முதலியன. சட்கலை - ஆறுவகைக் கலைகள்: அவை நையாமிக முதலிய வடமொழிச் சாத்திரங்கள். எனவே, அப்பண்டிதர்கள் இருமொழியிலும் வல்லுநராதல் கூறப்பட்டது. ஏற்றைநாளுங்கல்வித்திரம் பார்த்தலாவது சாந்துணையுங் கற்றல். இதனை, "யாதானு நாடாமா லுராமா லென்றெருவன் சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு" என்னுந் தீநூக்குறளாலறிக. (33)

திகந்த மெட்டும் வடகலை தென்கலை
தேர்ந்து தேர்ந்து செழுமலர்க் காவிற்
சுகந்த னக்கயற் பூவை பயிற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

திக்க அந்தம் - திக்கின் முடிவு. அதன்வரைப்பரவிய வடகலை தென்கலை. அடுக்கு, பலகாலுந் தேர்ந்தமை புணர்த்திற்று. சுகம் - கிளி. தனக்கு ஆயல்பூவை - தனக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் நாகண வாய்ப்பறவை. 'கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவையே' 'கிள்ளைகள் பாடமுரைப்பன கேட்பன மெய்ப்பூவை' என்பன பெரியார் திருவாக்குகள். (34)

ஆட்டு மூசவி னுடுமின் னூர்பொன்
னணிக லத்தின் மணிதெறித் தோடி
யேட்டுக் காவிற் குயிற்றுயின் மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

மின்னூர் - பெண்கள். ஏடு - பூவிதழ். கா - சோலை; துயில் - தூக்கம். (35)

வாவி யின்கரைக் கெண்டை குதிக்க
மண்டு கம்பாய்ந்து செந்தா மரைப்பாயற்
நூவி யன்னத்தி னித்திரை மாற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

வாவி - நீர் கிலை. மண்டுகம் - தவளை. கெண்டை குதித்தலின் மண்டுகம் பாய்ந்து அன்னத்தின் துயிலை நீக்குகின்றதென்க. நூவி - சிறை. (36)

கோல மாதவி வன்னி மராமரங்
கோங்கு வேங்கை செங்குங்கு மஞ்சாதி
யேல மார்கதிர்க் கற்றறையை மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கோலமாதவி - அழகிய மாதவி; மாதவி - குருக்கத்தி விசேடம். ஆர்கதிர் - நிறைந்த கிரணம்; வினைத்தொகை. கதிர் - ஈண்டுச் சூரிய கிரணம். (37)

ஆலை தாதகி பொன்னிறக் கொன்றை
யரும்பு கூவிளம் பாதிரி புன்னைச்
சோலை வான முகிலைத் தரித்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

ஆலை - கரும்பு. தாதகி - ஆத்தி. கூவிளம் - வில்வம். வான முகில் - வானத்திற் செல்லும் மேகம். (38)

கருவ லம்புரிச் செங்கதிர் மாவளி
கங்கை யாறு பெருகிக் கரையி
னிரும் ருங்கினு முத்தம் கொழித்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

கருமை - பெருமை. வலம்புரியின் செவ்வியகதிர்கள். மாவளி கங்கையென்பது யாற்றின் பெயர். முத்தம் கொழித்தல் - முத்துக் கலை வீசுதல். (39)

வள்ளி யோரிற் கொடைநிறைந் தேநுரை
மண்டி யேவரு காவிரி யாறு
துள்ள வாளை பசும்பொ னிறைத்திடு
சோழ மண்டல நாட்டுக்க ண்டே.

வள்ளியோர் - வரையாது கொடுப்போர். இன் - ஐந்தனுருபு; ஒப்புப்பொருளில் வந்தது. வாளையின் துள்ளுமாறு காவிரியாறு பொன்னை வீசுகின்றதென்க. இத்துணையும் பள்ளியர் தம் நாட்டு வளங் கூறியவாறு. (40)

வெண்பா

ஒளவியநெஞ் சொன்றுமின்றி யன்புபுரி பத்தர்வினைச்
செவ்வியகோ டைக்குநிழல் செய்யுமே—வைவேற்
றுதிசெய்குருந் துக்குத் துணையாம் பறளைப்
பதியொருகோட் டுக்கற் பகம்.

ஒளவியம்-கோட்டம். அவ்வியநெஞ்சமென்பதற்குக் 'கோட்டம் பொருந்திய மனம்' என்றார் ஆகிரியர் பரிமேலழகரும். ஒன்றும் - சிறிதும். செவ்வியகோடை - மிக்க கோடை. துதிசெய்வைவேற் குருந்து என்க. குருந்து - சிலேடையால் மாலிசேடும் குழந்தையுமாம்; குழந்தை ஈண்டு முருகக்கடவுள். ஒரு கோடு - ஒற்றைக் கொம்பு. கற்பகம் - ஈண்டுப் பாஞ்சோதி விநாயகப்பிரானைக் குறித்து நின்றது. குருந்துக்குத் துணையாம் கற்பகம் கோடைக்கு நிழல் செய்யுமென்க. (41)

குலமுறை கிளத்தல்

சிந்து

1. ஆதி காலத்தி லாருயிர் யாவு
மளித்த ளித்துத் துடைக்கும் பிராட்டி
பாதி யம்புலி வாணுதற் சத்திராற்
பத்து முக்கோண சக்ரங் றோதி

2. தூய சோதிப் பனிவரைக் கொம்பெனுந்
தோகை தன்னை மணச்சாலை தன்னு
ளாய வேதப் பிதாமகன் பேணி
யமையு மோமச் சடங்கு புரிய
3. வென்றி சேர்வெள் றுவாப்பிட ரேறிய
வேந்த னேமுத லெண்டிசை காப்போர்
மன்ற னாறுந் துழாய்மவு லிப்பணி
வயிரி யூர்ந்திடு வைகுண்ட நாதன்
4. எண்ணில் கோடி வயிரவர் சூழ்ந்திட
வெண்ணில் கோடி யுருத்திரர் சூழப்
பண்ண மைந்த பசும்பரி யேழுடைப்
பருதி வானவ ரும்வந்து சூழ
5. அண்ட பந்தி யெடுத்துக்கை யம்மாளை
யாடு பூத கணங்க னெருங்கப்
பண்டை யூழிக் கனல்விழிச் சோதிப்.
பணக ண்டவிச் சேடனுஞ் சூழச்
6. சித்தர் சாரணர் சூழ்ந்திட நாரதன்
சேருந் தம்புரு யாழிசை பாடப்
பத்தி வாணன் குடமுழ வத்துடன்
பானு கம்பன் பணில முழக்கத்
7. தேரு நாமகள் சீர்த்தி யிசைக்கத்
திரும டந்தைநன் சேடியு மாக
வாரு லாவு குயத்தின் கவுரியை
வந்து சேவித்துப் பக்கலி னிற்கும்
8. அமய மூன்று மணிவரைக் கண்டத்
தலங்கு மங்கல நாணது பூட்டி
யிமய ராசன் புனல்வார்ப்ப மால்வரை
யின்ற பாவை தனைக்கைப் பிடித்து

9. வேட்ட பிண்கதி ராடகப் பூதர
வில்லி யும்வல்லி யும்முறை போதிந்
கோட்டு மாவும் பிடியும் புணர்ச்சியிற்
கூடி யேவினை யாடுதல் கண்டு
10. சத்தி யுஞ்சிவ மும்பிடி யும்மத
தந்தி யாகப் புணர்ந்தவந் நானின்
மத்த மாவத னத்துட னோங்கார
வண்ண மாய்வந்த ஞானக் குழவி
11. அன்னை தேவி மனோன்மனி கொங்கை
யமுத தாரை பருகிய நேசன்
முன்னர் நின்றிகல் சூரனை வென்ற
முருக வேட்குமுன் னுகிய தோன்றல்
12. தந்த தந்தை பரம னுகைத்திடு
தட்டு டைத்தடந் தேரச் சிறுத்தோன்
முந்த நெஞ்சி நெவாநினைந் தாலு
முயன்று முன்னின்று காத்தரு ளெம்மான்
13. தூய மூவுல கும்புகழ் வீசித்
துதிக்கை வாய்ந்த துதிக்கையொன் றுள்ளான்
பாயுந் தானம் படைத்திடு காரணன்
பத்த ரானவர்க் கன்பு புரிவோன்
14. மார்பின் மூன்றணி நூல்புனை நாதன்
மழலைத் தும்பி குடைகொன்றைத் தாமன்
பார தக்கதை யைப்பொற் சிலம்பினிற்
பாணித் தந்தம் பறித்துப் பொறித்தோன்
15. செறியும் பஞ்ச தருநிழற் சுந்தரத்
தேவர் கோன்புரி பூசனைக் காகக்
குறுவன் பாணி கரகத்திற் பாணி
குவல யத்திற் பெருகிடச் செய்தோன்

16. மோது மோதப் பயோத்தி மீது
முடக்கு நெட்டெயிற் றுப்பணைச் சேக்கை
மாத வன்கொண்ட வன்பணிச் சாபத்தை
மாற்றி மேலும் வரந்தந்த வண்ணல்
17. பங்க யங்கனி மானுளங் கும்பம்
பரப்பு நேமி கதாயுதஞ் சங்க
மங்கு சந்தனு வேந்திய பாணிய
னுகு வாகன் மூர்ந்திடு நேசன்
18. அந்த ரத்தரு னோதயர் கோடி
யருக்கர் போல விளங்குசெம் மேனி
யெந்தை வான்சரற் காலத்துச் சந்திர
னென்னத் தோற்றும் வடிவமுங் கொண்டோன்
19. நாக கன்னியர் தான்றொழு மைங்கர
னாளு மெள்ளுண்டை மோதகஞ் சீனி
பாகு சர்க்கரை மாங்கனி யீங்கிவை
பார ணம்புரி யுந்தொந்தித் தந்தி
20. செருக்கு மூடிய ராவண வஞ்சனைச்
சேண்பு லத்தெறிந் தாடிய வீரன்
மருக்கு லாவடுவண் டாமரைப் பிழிகை
வாழுஞ் சோதி யடியார்க் கெளியோன்
21. மாறெ திர்த்து பொருத கயமுக
வாள ரக்கனை விண்டலத் தேற்றித்
தேறு கொன்றை யுடன்வாகை வேயந்தவன்
சில்ல ரிக்கண்ணி வல்லபை பாகன்
22. மாணஞ் சேர்விக்ர மாதிர்த வேந்தன்
மதிக்க நித்திரைப் பள்ளியிற் சென்று
கானஞ் சேர்குமுன் மாதை யகற்றுதி
நானை யென்று கனுவினிற் சொன்னோன்

23. ஆமை யேன மழுப்படைச் செங்கைய

ராகு ராமர் குறள்சிக்க மச்ச

நாம வேயுனென் பானுற் பவித்தவ

னாபி யிற்புவ னம்பல பூத்தோன்

24. தண்ட நேமி தனுவொடு வாள்சங்கர்
தாங்கி வேலை யறிதுயில் செய்யுந்

கொண்டல் வண்ணன்பொன் னூலைப் பதியுறை

கோல நீல நெடுமான் மருகன்.

1. அளித்தல் - முன்னது படைத்தல்: பின்னது காத்தல், துடைத்தல் - அழித்தல். சிவபிரான் தன் சத்தியால் முத்தொழி லும் நடாத்தலின் இவ்வாறு கூறினார். பாதி அம்புலி வான் துதல் - அர்த்த சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்திய நெற்றி. அம்மையார் எழுந்தருளிய பீடங்களுள் நாற்பத்து முக்கோண சக்கரமும் ஒன்றாகவின் நாற்பத்து 'முக்கோண சக்ரவிநோகி' என்றார்.

2. பணிவரைக் கொம்பு - இமாசலன் புத்திரி. தோகை - இருமடி ஆகுபெயராய் உமாதேவியை யுணர்த்திற்று. பிதாமகன் - பிரமன். ஓமச்சடங்கு - ஓமக்கிரியை.

3. வெள்ளுவா - (ஐராவதம் என்னும்) வெள்ளையானை. வேந்தன் இந்திரன். எண்டிசை காப்போர் - எட்டுத்திக்குப் பாலகர். அவராவார்: இந்திரன், அக்கினி, யமன், சிருகி, வருணன், வாயு, சூபேரன், ஈசானன். மன்றல் - வாசனை. பணிவயிரி - கருடன்; பணி - பாம்பு.

4. எண்ணில் - கணக்கில்லாத. கோடி - ஈண்டு ஓர் எண் னைக் குறிக்காது பல என்னும் பொருண்மேல் சின்றது. பசும்பரி - பச்சைக்குதிரை. 'பருகி வானவர்' என்றது பன்னிரு சூரியர்களை.

5. அண்டபந்தி - அண்டங்களின் வரிசை. அம்மானை - அம்மனைக் காய். ஆதிசேடன் ஆயிரம்பட முடிகளை யுடையவ னாதலின், 'பணகணுவிச் சேடன்' என்றார். பணகண + அடவி = பணகணுவி; இது வடமொழித் திர்க்கசந்தி. பணகணம் - பாம்பின் படக்கூட்டம். அடவி - காடு; ஈண்டு மிகுதி மேற்று.

6. வரணன் - வாணசரன். இவன் சிவபெருமான் சந்தி யில் தன் ஆயிரம் கைகளாலும் குடமுழா முழக்குவிப்பவன். பானுகம்பன் - பூதகணத் தலைவருள் ஒருவன்; ஆயிரஞ் சிவங்களை யுடையவன். கைலையங்கிரியில் தன்னாயிர வாய்களாலும் சங்கத் தொனி செய்பவன்.

7. நாமகன் - சரசுவதி, திருமடந்தை - இலக்குமி. கவுரி - உமாதேவி.

8. மூன்று மணிவரை - மூன்று அழகிய இரேகை. மங்கல நாரண் - தாலிச் சாடு. புனல்வார்ப்ப - நீர் வாரக்க. மால்வரை யீன்ற பாவைதனை - மலையரையன் பெற்ற உமாதேவியை.

9. வேட்டபின் - மணஞ் செய்துகொண்ட பிறகு. ஆடதப் பூததவில்லி - பொன்மலையாகிய வில்லையுடைய சிவபெருமான். உறைபோதில் - (கைலாயத்தில்) எழுந்தருளி யிருக்கும் காலத்தில். கோட்டுமா - கொம்பையுடைய ஆண் யானை. பிடி - பெண் யானை.

10. மததந்தி - மதம் பொருந்திய ஆண் யானை. மா வதனம் - யானை முகம். ஓங்காரம் - பிரணவம். ஞர்னக்குழவி - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய குழந்தை (விநாயகன்).

11. மனோன்மனி - உமாதேவி. கொங்கை யமுததாரை - முலைப்பாலொழுக்கு.

12. தந்தை பரமன் - தந்தையாகிய சிவபிரான். உகைத்தல் - செலுத்துதல். திரிபுரசங்கார காலத்தில் சிவபெருமானது பூயி யாகிய தேரின் அச்சையிறுத்தவர் விநாயகராதலின் அவரைத் 'தேரச்சிறுத்தோன்' என்றார். சிவபெருமான் திரிபுரசகணை செய்யும் பொருட்டுத் தேவர்கள் சமைத்த தேரில் எழுந்தருளும் போது அத்தேவர்கள் விநாயகரை நினைவாக கரணத்தால் தேரின் அச்ச இற்றது என்னும் விநாயக புராணம்.

13. துதிக்கை - முன்னது துதித்தல்; பின்னது தும்பிக்கை; தானம் - மதஜலம்; போக்குரை - கொடை.

14. தும்பி - வண்டு. கொன்றைத்தாமன் - கொன்றை கூரையை யணிந்தவன் (விநாயகன்). பொற்சிலம்பு - மேருமலை,

பாணி - (தன்) கையால். பறித்து - பிடுங்கி. பொறித்தோன் - எழுதினோன். விநாயகர் தம் கொம்பை முறித்தது கீழ்க்கணைக் கொல்லும் பொருட்டேயன்றிப் பாரதம் எழுதும் பொருட்டும் முறித்தனர் என்பது சரித்திரம். அதனை

“முனிசாசன் மாபாரதஞ் சொன்னநான்
எடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கூர் எழுத்தாணிதன்
கோடாக வெழுதும்பிராணைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ”
என்பதனானுமுணர்சு.

15. பஞ்சதரு - தெய்வ லோகத்திலுள்ள ஐந்து விருட்சங்கள். அவை: அரிசந்தனம், சுற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பன. தேவர்கோன் - இந்திரன். குறுவன் - அகத்தியன். பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; குறுமை பகுதி. பாணிகரத்தில் - கையிலுள்ள கமண்டலத்தில்: நிலை மொழியும் வருமொழியும் வட சொற்களாதலின் இயல்பாயிற்று. பாணி - முன்னதுகை; பின்னது நீர். குவலம் - பூமி. சீர்காழியில் இந்திரன் லைத்த நந்தவனத்தின் பொருட்டு அகத்தியர் கமண்டலத்திலுள்ள நீரை, விநாயகர் காக வடிவமாய்ச் சென்று கவிழ்த்தனர் என்பது புராண வரலாறு.

16. ஓதம் - குளிர்ச்சி. பயோததி - பாற்கடல். முடக்கு - நெட்டெயிற்றுப் பணைச்சேக்கை என்றது ஆதிசேடனை. எயிறு - பற்கள். பணை - பருமை. சேக்கை - படுக்கை. மாதவன் - திருமால். பாணி - பாம்பு. பார்வதி தேவியார் இட்ட சாபத்தால் பாம்பின் வடிவுபெற்ற திருமால் விநாயகரைப் பூசித்து அச்சாபத்தை யொழித்துக்கொண்டனர் என்பது விநாயகபுராண வரலாறு.

17. பங்கயம் - தாமரைப் பூ. களி மாதளம் - மாதளங்கனி. சும்பம் - கலசம். நேயி - சக்கரம். கதாபுதம் - கதை. சங்கம் - சங்கு. அங்குசம் - தோட்டி. தனு - வில். ஆருவாகனம் - பெருச்சாளி வாகனம்.

18. அருணைதயர் - சூரியோதயமாதற்கு முன்தோன்றுபவர். இவர் செந்திரமுடையவர். சரற்காலம் - மாரிகாலம்; (ஐப்பசி கார்த்திகையின் பருவம்). விநாயகப்பெருமானார் தம்

அடியார் முன் பவள நிறத்தாரும் பால் வண்ண நிறத்தாரும் தோன்றுவரென்ப. திருவலஞ்சுழியிலுள்ள விநாயகருக்கு வெண்ணை விநாயகரென்று பெயர்.

19. பாரணம் - உண்ணுதல். தொந்தி - வயிறு.

20. சேண்புலத்து - ஆகாயத்தினிடத்து. கோகர்ணம் என்று திருப்பதியில், இராவணன் கையினின்றும் கொணர்ந்த சிவலிங்கத்தின் பொருட்டு, அவனை, விநாயகப்பெருமான் செண்டுபோல் ஆகாயத்தில் எடுத்து எறிந்தனர் என்பது புராண வரலாறு. ‘மருக்குலாவு வெண்டாமரைப் பீடிகை வாழுஞ் சோதி’ என விநாயகரைச் சிறப்பித்தமையால் அவருக்கு வெண்டாமரை ஆசனமும் உண்டென்பது போதரும்.

21. வாகை - வெற்றிமாலை. அரி - செவ்வரி, கருவரி. வல்லபை பாகன் - வல்லபை என்னும் சத்தியை ஒரு மருங்கில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவன்.

22. மாது - விகிரமாதித்தன் மனைவியாகிய இலக்கணசந்தரி. இவள் விநாயக விரதம் நோற்றமையால், தான் இழந்த பதவியை மீண்டும் பெற்றார். இக்கதையின் விரிவை விநாயக புராணத்திற்காண்க.

23. ஆமை - கூர்மாவதாரம். எனம் - பன்றி (வராகாவதாரம்). மழுப்படைச் செங்கையர் - பாசுராமர். ரகுராமர் என்பது ராகுராமர் என நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. நாமம் - கீர்த்தி. வேயன் ஒன்பானுற்ப வித்தவன் - புள்ளாங் குழலுடைய வஞ்சிய ஒன்பதாவது அவதாரமாக வந்த கிருஷ்ணன். புவன்ம்பல பூத்தோன் - பிரமன்.

24. குறன் - வாமனன். கொண்டல் வண்ணன் - திருமால். பொன்னூலப்பதி - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒரு வைணவத் திருப்பதி. பார்வதி தேவியார், திருமாலுக்குத் தங்கை முறையாதலின் அவர் மூத்த பிள்ளையாகிய விநாயகனைத் ‘திருமாலின் மருகன்’ என்றார். (42)

கொச்சகம்

வேட்டுவன்வா யுண்டுமிழ்ந்த மிச்சிலுவர் தான்புதல்வன்
தோட்டுவளஞ் சூழும் சழிப்புரத்தி லானைமுக
னாட்டுவளம் பேசியபுன் நவ்விவிழிக் கொம்பனையார்
கோட்டுநனை மாவின் குயிலிசையைக் கேட்டாரே.

வேட்டுவன் - கண்ணப்ப நாயனார். மிச்சில் உவந்தான் -
எச்சிவாகிய இறைச்சியை உண்டு மகிழ்ந்தவன் (சிவபிரான்).
தோடு - இதழ்; ஆகுபெயராய்ச் சோலையை யுணர்ந்திற்று, நவ்வி
விழி - மான்போன்ற கண். மா - மாமரம். (48)

குயில் கூவுதல்

ஆனே றுயர்த்தகொடி யந்தண னுவந்ததிரு
வாலையம் விளங்கவே கூவாய் குயிலே.

ஆனேறு உயர்த்த கொடி - இருஷபக்கொடி. அந்தணன் -
சிவபிரான். "கொந்தணவும் பொழிற்சோலைக் கூங்குயிலே விது
கேணி, அந்தணனாகி வந்திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி" என்பது
தீருவாசகம்.

தேனே றுகொன்றை யணிசிவனெழுத் தஞ்சமே
செகமீதி நிலைபெறக் கூவாய் குயிலே.

எழுத்தஞ்ச - பஞ்சாக்கரம். (45)

மீனேறு கடலால் போசனன் பரியான
வேதந் தழைத்திடக் கூவாய் குயிலே.

ஆலபோசனன் - விஷமாகிய உணவையுண்டவன் (சிவ
பிரான்). "ஆலந் தானுகந் தமுது செய்தானை" என்னுந் தேவ
ரத்திந் தோக்குக. பரியான வேதம் - வேதக் குதிரை. (46)

மானேறு வரிநயன் மங்கையொரு பங்கனார்
வாழ்சமய மெய்யென்று கூவாய் குயிலே.

மான் ஏறு - கலைமான். ஏறு - உவம வாசகமுமாம், நயன்ம-
கன். மங்கை - உமாதேவி. சமயம் - சைவசமயம். (47)

பூரிவரை மேலா ரணப்போலி யதனைப்
பொறித்தபெரு மானென்று கூவாய் குயிலே.

பூரிவரை - மேருமலை. ஆரணப்போலி - ஐந்தாம் வேத
மென்று சொல்லப்படும் பாரதம். பெருமான் - விநாயகன். (48)

பேரியென மாலொலி முழங்கிமைய சூதரப்
பிடிதந்த களிமென்று கூவாய் குயிலே.

மால் - மேகம். சூதரப்பிடி - பார்வதி. களிமென்று - ஆண்யானை
(விநாயகன்). (49)

மாரனை யளித்தகண்ணன் புயங்கப் படிவ
மாற்றுபெரு மானென்று கூவாய் குயிலே.

மாரன் - மன்மதன். கண்ணன் - கரிய சிறத்தையுடைய திரு
மால். கண்ணன் என்பது பாகதச் சிதைவு. புயங்கம் வடிவு-பாம்பு
வடிவு. (50)

ஆரமணி யாலையல் சூழ்தென்ப றுளையுறை
யைங்கரனை வாழ்த்தியே கூவாய் குயிலே.

ஆரமணி - முத்துமணி. ஆலை - கரும்பு; ஆகுபெயர். ஐங்கரன் -
விநாயகன். (51)

ஆயிரம்பகு வாயனந்தனின் வீறுகண்டியில் வாரிருந்தபொன்
னாலையம்பதி வாழவே கூவாய் குயிலே.

அனந்தன் - ஆதிசேடன். வீறு -- மற்றெருவருக்கில்லாத
சிறப்பு. கண்டியில்வார் - யோக சித்திரை செய்யவராகிய திரு
மால். பொன்னுலை - புன்னுலைப்பதி. (52)

கோயிலின்னதி காரமன்றென வீசனப்புறு மாதொடொன்
கோணயங்கிரி வாழவே கூவாய் குயிலே. [பிற]

அதிகாரமன்று - அதிகார சபை. கோணயங்கிரி - திரிகோண மலை. இது தேவாரம் பெற்ற ஈழநாட்டுத் தலங்களுளொன்று. ()

ஆயிசுந்தரி சேயர்நன்குடி லேசர்மின்மொழி வேலர் தண்கதி ராபுரந்தரில் வாழுவே கூவாய் குயிலே.

ஆயி - தாய், சுந்தரி சேயர் - உமாதேவி புத்திரர் (முருகர்). நன்குடி லேசர் - நன்றாகப் பிரணவத்தை யுபதேசித்தவர். கதிரா புரம் - கதிர்காமம். (54)

ஆயிரங்கலை யாயுமண்டல வேதபண்டித ராயவந்தனர் தேரும் விஞ்சையின் மீறவே கூவாய் குயிலே.

ஆயிரங்கலை வேதத்தின் உட்பிரிவை யுணர்த்திற்று. "சாகைமாயிர முடையார்" என்பது தமிழ்மறை. (55)

அரந்தோயு மயில்விழிகொள் சிவன்பாதி யுமைபுதல்வ னையன்பேணு பரமனென்று கூவாய் குயிலே.

அயில்விழி - வேல்போன்ற கண்கள். அயன் - பிரமன். பரமன் - முருகன். (56)

இரங்காழி புடைவளையும் நிலங்கீறி யுழுதசம ரிளங்கேழல் மருகனென்று கூவாய் குயிலே.

கேழல் - திருமாலாகிய பன்றி. (57)

உரந்தாவு தசமகுட தரன்சாய விசையினெறிந் துகந்தாடு பெரியனென்று கூவாய் குயிலே.

தசமகுடதான் - பத்து மகுடங்களை யுடையனான இராவணன். உகந்து - மகிழ்ந்து. பெரியன் - விநாயகன். (58)

பரங்காண நொடியில்வினை தவிர்ந்தோட வுலவுமொரு பரஞ்சோதி யிறைவனென்று கூவாய் குயிலே.

பரங்காரண - பரம்பொருளாகியதன்னைத் தரிசிக்க. பரஞ் சோதியிறைவன் - விநாயகர். (59)

வரிசைவளர் திரிபதகை மரபினுரி யவர்கிளைகண் மதிசெல்வ மேறவே கூவாய் குயிலே.

திரிபதகை மரபினுரியவர் - கங்கை குலத்தவர் (வேளாளர்). திரிபதகை - கங்கை. கிளைகள் - உறவினர். மதிசெல்வம் - மதிக்கின்ற செல்வம்; வினைத்தொகை. (60)

பரிசுகல கலைபுண னதிபரத வித்தூரிய பரிநகுல னிவனென்று கூவாய் குயிலே.

பரிசுகலகலை - குதிரை லட்சணத்தை யறியும் சகல சாஸ்திரம். அதி - அதிகமான. பரதம் - நடன் சாத்திரம். பரிநகுலன் - அசுவ இலட்சணத்தை முற்றும் உணர்ந்தவனான நகுலன்; இவன் என்று - விசய ரகுநாயகனென்று. (61)

விரியமுத முறுமகுட மருவுமணி முகுடமுலை மின்னார் விகாரனென்று கூவாய் குயிலே.

முகுடம் - கிரீடத்தை யொத்த. மின்னார் - பெண்களை, விகாரனென்று - விகாரப்படுத்தத் தக்கவனென்று; (விசய ரகுநாயகன்). (62)

தரியலர்கள் மொளவிகுனி விசயரகு நாயகன் சுகமதனில் வாழுவே கூவாய் குயிலே.

தரியலர்கள் - பகைவர்கள். (63)

கழிக்கரைப் புலம்பல்

விரைமலர் மேலறு காலிசை கானிசை மேவுபறளையில்வாழ் வரைகிழி வேலவ னினிய சகோதர மதகய மாமுகனார் கரையொலி வார்கட லேதிரை யேசுற வேகழி யேகயலே யுரைமது நீண்மழை யேமய லோபெரி தோதரி தோதரிதே.

[தலைவன் பொருள் வயின் பீரில் தலை பிரயக்க]

அறுகால் - வண்டு. திரையே - அலையே! சுறவே - சுற மீனே! மயலோ பெரிது - மயக்கமோ பெரிது. ஒதரிது ஒதரிது -

சொல்லமுடியாது. அடுக்கு அவலத்தின் கண் வந்தது ஓத அரிது என்பது ஓதரிது என அகர்த்தொக்குநின்றது. (64)

மழைகேட்டல்

கொச்சகம்

இருநிலத்து வேதியரும் ஏருழுவே ளாளர்களும் பரிவினுடன் கடல்வருண பகவானைக் கண்டிமைஞ்சி விரிதிரைநீர் வளம்பெருக மேவுமுயிர்ப் பயிர்தழையத் தருமமொடு தரைவிளங்கத் தந்தருளீர் மழையையென்றார்..

இருநிலத்து - பெரிய வலகத்தில். பரிவினுடன் - அன்புடன் : இன் - சாரியை. வருண பகவானை - வருண தேவனை. நீர்வளம் பெருகவும், உயிர்ப் பயிர் தழையவும், தருமங்களோடு உலகம் விளங்கவும் மழையைத் தந்தருளீர் என்றார் என்க. உயிர் பயிர் - உயிர்களாகியபயிர் எனவும் உயிர்கட்கு ஆதாரமாகவுள்ள பயிர் எனவும் கொள்க. (65)

என்பனசொற் செவிப்புக்கு இயல்வருணை நேதுசொல்வான் பொன்பயிலுஞ் சீவனமும் புலம்கனும் வக்கரித்தார் வன்படைவாள் வலியசூர மந்திரியுந் தெற்கடைந்தான் நன்பயன்மா மழைகேட்டார் நாமினியெவ் வாறளிப்போம்.

பொன் பயிலும் சீவன் - பொன் என்னும் பெயர் பெற்ற வியாழன். வியாழனுக்குப் பொன் எனவும் சீவன் எனவும் பெயர் உண்டு. "திநிலாத் தெய்வ மந்திரி யமைச்சன் சிகண்டிகன் இரணியன் வேந்தன், கோதிலான் வளப்பா னந்தணன் மன்ற யோன் குருபொன்னன்மரியன் சீவன், வேதனல் வியாழப் பெயர்" (சூதக் கீந்தாமணி - காஸிகண்டு) என்பதனுமுணர்க. புவியகன் - அங்காரகன். அசுரமந்திரி - சுக்கிரன். வியாழனும், அங்காரகனும் வக்கரித்தலும், சுக்கிரன் தெற்கடைதலும் மழையில்லாமைக்கு அறிகுறியாம். இதனை;

“வசையில்புகழ் வயங்குவிண்மீன், நிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந் தற்பாடிய தளியுணவிற்ப், புட்டேம்பப் புயன்மாறி வான் பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய கடற்காவிரி”

—பட்டிபாளையம்.

என்றதானு முணர்க.

(66)

ஆனாலு மோர்மதியிங் கறைந்திடுவ னீர்கேண்பின் தேனாரு மலர்ச்சோலை செழித்தசுழி புரநகரிற் காணூர்மும் மதமழைபெய் கணபதியைக் கைதொழுதால் வானாரு மழைபொழிய வரந்தருமென் றனுப்பினனே.

ஓர் மதி - ஒரு புத்தி. காண் - வாசனை. விநாயகருக்கு யானை முகமாதலால் இருமதமேயாயினும் மிகுதிரோக்கி மும்மத மென்றார்; அன்றியும், இச்சாளுவன கிரியைகையே மும்மதமாக வுடையவராதலால், 'மும்மத மழைபெய் கணபதி' என்றார். "ஒரு கோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னுல்வாயைக் கரத்தன்" என்றார் பெரியாரும். (67)

எண்ணிவிடை கொண்டருளு மிருபிறப்பா ளரைமுதலோர் திண்ணமென நினைந்துகொண்டு திருவாய்த்த சுழிபுரத்தில் அண்ணல்பரஞ் சோதிவிநா யகனைவலம் வந்திறைஞ்சிப் புண்ணியரே யாங்களுய்யப் புனன்மழைநீர் தருகிரென்றார்.

இருபிறப்பாளரை முதலோர் - அந்தணரை முதன்மையாகக் கொண்ட வேளாளர். (68)

செப்புமொழி தனிவினவிச் செம்பவள மணிமேனிக் கைப்பணையைங் காரூனாக் களிறுசுழி புரநகர்வாழ் பைப்பணிகங் கணம்பூண்ட பரஞ்சோதி யருட்கடவுள் மைப்பருவ முகின்மாரி வழங்கமனத் திரங்கியதே.

கைப்பனை - பனைமரத்தை யொத்த துதிக்கை. பணி கங் கணம் - சர்ப்ப கங்கணம். முகில் - மேகம். பரஞ்சோதி யருட் கடவுள் - விநாயகர். இரங்கியது - இரக்கங் கொண்டது. (69)

சந்தவிருத்தம்

செருகிய தவளக் கணமுகி றமரத்
 திரைகடல் சுழியப் புனல்பருகா
 பொருசிலை பயிலச் சிறைவிசை யுவணப்
 புணைதுள வரியொத் தொளிகருகா
 தருமொலி குமுறச் சுழிபுர நகரிற்
 சகமகிழ் வரதக் கணபதியேர்
 இருதாத லணிபட் டடதென மின்னி
 யெழுந்திசை யெங்கணு மண்டியதே.

தமரம் - ஓசை. பருகா - பருகி. பொரு சிலை - பொருகின்ற வில்; ஈண்டு இத்திரதனுசு. உவணம் - கருடன். அரி - திருமால். சகம் - உலகம். மண்டி எழுந்தது - நெருங்கி எழுந்தது. மண்டியது என்புழியுள்ள விசுவகியை எழும் என்பதனோடு இயைத்துப் பொருள் கூறப்பட்டது. ஏர் - அழகு. (70)

கருமயி லாடக் குயிலினம் வாடக்
 கவியின மோடக் கரடிபுல்வாய்
 பொருபுலி யாளித் திரள்மரை சாரற்
 புறமுழை பதறிக் கிடுகிடவே
 யருகுழை தவளக் குலமலை தகரத்
 தடதிகி ரியின்முத் துதிர்தரவே
 சொரிமல ரகிலப் பலமர முறியச்
 சோவென மாரி பொழிந்ததுவே.

கார் காலத்தில் மயில் மகிழ்தலும் குயில் வாடுதலும் மரபா தலின், 'கருமயி லாடக் குயிலினம் வாட' என்றார். கவியினம் - குரங்குக்கூட்டம். புல்வாய் - மான். கிடுகிட - நடுக்க. திகிரி - மூங்கில். அகிலப்பலமரம் - பல அகில் மரம்; அ - சாரியை. சோவென - ஒலிக்குறிப்பு. முழை - குகை. (71)

வெருண்டு வரியுடல் சுருண்டு துயில்புரி
 விடங்கொ ஞராகமு நடுக்கவே
 உருண்டு நிலமிசை புரண்டு நடைமலை
 யுடைந்து விதலையொ டொடுக்கவே
 மருண்டு குழியத ரிடங்கர் நெளிதர
 வரம்பில் வனசரர் கலக்கவே
 இருண்டு புவிமயில் கிழிந்து விடநிரை
 யெழுந்து கனமழை பொழிந்ததே.

உரகம் - பாம்பு. நடமலை - யானை. விதலை - நடுக்கம். குழியதர் - குழிந்த இடங்கள். இடங்கர் - முதலை. வனசரர் - வேடர். புவிமயில் - பூமிதேவி. நிரை யெழுந்து - வரிசையாக எழுந்து. (72)

பண்பதி சிரமிசை நிலவிய புகழ்பொலி
 படிமக ஞாதவிய திருமருமான்
 மணமலி குவனைய மலர்செறி தொடையணி
 வடகு வ டனபுய வலிமையினன்
 இணரவிழ் சிகழிகை வனிதையர் தினமட
 லெழுதிய தனுமத ன்ணையனையான்
 குணதர வரரகு நாயக மகிபதி
 கொடையென மாரி பொழிந்ததுவே.

பண்பதி - ஆதிசேடன். படிமகள் - பூமிதேவி. மருமான் வழித்தோன்றல். குவனையமலர் என்புழி அ - சாரியை. வடகு வடு - மேருமலை, இணர் - பூக்கொத்து. சிகழிகை - பூமலை. தனுமதனை - வில்லேந்திய மன்மதனை. (73)

ஆற்றுவரத்து

சிந்து

பொருவில் கோணச் சிகரத் தருகிற்
 பொழிந்த வெள்ளம் வழிந்துபோய்ப்
 பூந்தண் குறிஞ்சி வளைந்து வேடிச்சி
 காந்தன் சேவடி வணங்கியே

குருளை கோளரி வேழக் களபம்
 குருட்டு மாசுண முருட்டியே
 குறவர் குடிலுஞ் சிலையு மிதணுங்
 கொண்டு பாலை யடைந்துமேற்
 பருதி நயனச் சூலக் காளி
 பாதம் பணிந்து கழுகுடன்
 பருந்து நடுங்கக் குரவின் வேரைப்
 பறித்து முல்லை யடைந்துபூந்
 திருவின் கொழுநன் சரணம் வணங்கித்
 தேங்கு மாயர் பாடியைத்
 தேடி வெண்டயிர்ச் சாடி சாடிச்
 சிறந்த மருதம் புகுந்ததே.

வெள்ளம் குறிஞ்சியிற் சென்று பாலை யடைந்து பின்னர்
 முல்லையைச் சார்ந்து மருதம் புக்கதென்பதை இச்செய்யுள்
 கூறிற்று. கோணச் சிகரம் - திரிகோண மலையின் உச்சி.
 வேடிச்சி காந்தன் - வள்ளி நாயகிக்குக் கணவனாகிய முருகவேள்.
 இவர் குறிஞ்சிநிலக் கடவுள். கோளரிக்குருளை - சிங்கக்குட்டி.
 குருளைக் கோளரி என்பது சந்தவிற்ப நோக்கி இயல்பாய்
 சின்றுது; முன் பின்னாகவந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.
 வேழக்களபம் - யானைக்கன்று. மாசுணம் - மலைப்பாம்பு. குடில் -
 குடிசை. சிலை - வில். இதன் - பரண். பருதி நயனம் - வட்ட
 மான கண். காளி - பாலைநிலத் தெய்வம். கழுகு, பருந்து - பாலை
 நிலப்பறவைகள். குரவு - குரா மரம்; இதுவும் அந்நிலக் கருப்
 பொருள். திருவின் கொழுநன் - இலக்குமி காந்தனாகிய திரு
 மால்; இவர் முல்லை நிலக்கடவுள். ஆயர்பாடி - இடையர் சேரி.
 சாடி - முன்னது பாண்டம்; பின்னது மோதி. (74)

வாய்ந்த மருத நிலத்திற் புகுந்து
 வயங்கு கண்சதம் பத்தினுள்
 வயிரம் பிடித்த வெள்ளை வாரணன்
 வனசத் தானை வணங்கியே

சேந்த பதுமங் குவளை களைந்து
 தேக்கிக் காஞ்சியைத் தாக்கியே
 செந்நெற் குலமும் வெண்ணெற் குலமுஞ்
 சேர்த்து நெய்த விலத்திற்போய்
 ஆய்ந்த வருணன் சரணம் வணங்கி
 யடம்பங் கொடியைப் பிடுங்கியே
 அடிகோண் முண்டகந் தடவு கடலை
 யடையப் பறித்துப் பவளமுந்
 தோய்ந்த நித்திலக் குவையும் வாரிச்
 சுறவுக் குலங்கள் பதறவே
 சுழித்துத் திரட்டி வெருட்டி யுருட்டித்
 துள்ளி வெள்ளம் பரந்ததே.

கண் சதம் பத்தினுள் - ஆயிரங் கண்ணனாகிய இந்திரன்;
 இவன் மருத நிலக்கடவுள். வயிரம் பிடித்த - வச்சிராயுதத்தைத்
 தாங்கிய. வெள்ளை வாரணன் - வெள்ளையானையாகிய ஐராவ
 தத்தை யுடையவன். சேந்த - சிவந்த. காஞ்சி - காஞ்சி வீருட்சம்.
 இது மருதநிலக் கருப்பொருள். வெண்ணெல் - சம்பாநெல்.
 வருணன் - வருணபகவான்; இவன் நெய்தனிலக் கடவுள். அடம்
 பங்கொடி - கொடி விசேடம்; முண்டகம் - தாழை; இவ்விரண்டும்
 நெய்தனிலக் கருப்பொருள்கள். பரந்தது - (கடவிற்) பரவியது.

குறவை வானை யுளுவை மயிர்ந்தன்
 குப்பு ளாவுடன் திருக்கைமீன்
 கொழுத்த மடவை தொகுத்த கீளி
 குயினா மாசினி செங்கண்ணன்
 உறுகி ழாத்தி காலை பாலை
 யோங்கு திரளி வச்சிரா
 முட கத்துடன் சூடை செப்பளி
 யுற்ற நெடுவா லூடகம்

பறவை யுறவி குளக்கன் றேகைப்
 பருந்து வாயன் மட்டிமீன்
 பாரக் கெண்டை தடியன் சீலா
 பாரக் கத்தலை யாரல்மீன்
 கறுவிக் கரையில் வழைக ளொதுக்கிக்
 கதித்துக் குதித்துப் பாயவே
 கங்கை யாறு பெருகி வார
 காட்சி பாறும் பள்ளீரே.

இச்செய்யுளும், அடுத்த இரண்டு செய்யுட்களும் மீன் வகைகளைக் கூறுகின்றன. மயிந்தன், குப்புளா, கீளி, குமிளா, மாசினி, செங்கண்ணன், கிழாத்தி, காலை, பாலை, திரளி, வச்சிரமூடகம், சூடை, செப்பலி, நெடுவாலூடகம், பறவை, உறவி, குளக்கன் றேகை, பருந்துவாயன், மட்டிமீன், கெண்டை, தடியன், சீலா, கத்தலையாரல்மீன் இவைகள் மீனின் பேதங்கள். வழை - சரா புன்னை; இது செய்தனிலக் கருப்பொருள். வார காட்சி - வருகின்ற காட்சியை; வருகிற என்னுஞ் சொல்லின் மரூஉ. (75)

தாவு கெளிறு வாரா லாரல்
 தருவெள் ளாரல் தும்பையன்
 சாலு மாம்பழக் கெளிறு சின்னத்
 தாளங் கறுத்த கெளிற்றுமீன்
 வாவு கருங்கண் வாளை பவள
 வாளை மூக்கன் வாளைகோ
 வஞ்சி கடியன் பொதியன் கெளிறு
 வவ்வால் வெள்ளை வவ்வால்மீன்
 ஒளி நெடிய வாயன் மடவை
 யுரிய மணலைக் கூரலோ
 டோடும் பூணைக்கண் கெளிறு வயலி
 னுதிக்குங் காணி யாளனும்

பூனின் நடத்தில் வயலிற் பாயப்
 புறத்துப் பாயப் பாயவே
 பொருது மாவ லிகங்கை வார
 புதுமை பாறும் பள்ளீரே.

கெளிறு, வாரால், ஆரல், வெள்ளாரல், தும்பையன், மாம்பழக்கெளிறு, சின்னத்தாளம், கறுத்த கெளிற்று மீன் (கருவ் கெளிறு), கருங்கண்வாளை, பவளவாளை, மூக்கன்வாளை, கோவஞ்சி, கடியன், பொதியன் கெளிறு, வவ்வால், வெள்ளை வவ்வால்மீன், நெடியவாயன், மடவை, மணலை, கூரல், பூணைக்கண் கெளிறு, காணியாளன் இவை மீன் வகைகள். மாவலி கங்கை - பறளை நகரத்திற் பாயும் நதியின் பெயர். வார புதுமை என்பதற்கு முன்னுரைத் தாங்குரைக்க. (77)

திருக்கை புலியன் திருக்கை யாரற்
 திருக்கை கள்ளத் திருக்கைமீன்
 சிவந்த திருக்கை சட்டித் தலையன்
 சீறுந் திருக்கை வெட்டியான்
 தருக்குங் குறிஞ்சித் திருக்கை கருமை
 தயங்கி றுலொடு வெள்ளிறால்
 தண்டைச் சறவு மொய்மு ரல்கிளை
 தக்கன் பாரைக் கல்லிறால்
 உருக்க முடைய கெண்டைக் கார
 லூர்த்த வெள்ளைவாற் திருக்கைமீன்
 ஓலை வாலன் கருங்கண் னுள்ளன்
 ஊறிற் பெரிய மீனெலாம்
 வருக்க முடைய பூக ராசியின்
 மடைத்தலை தத்திப் பாயவே
 மாவலி கங்கை பெருகி வார
 வளமை பாறும் பள்ளீரே.

இச்செய்யுளில் திருக்கையும் அதன் வகைகளையும், இரூல் மீட்டும் அதன் வகைகளையும் கூறுகின்றார். ஒலைவாலன் - மச்ச விசேடம், கருங்கண்ணான் என்பதும் அது. வருக்கம் பூகராசி - பாக்குமரத்தின் கூட்டம், பெருகி வார - பெருகி வாய்க்க. வலிமை - (அதன்) வன்மை. பள்ளீரே - பள்ளிப்பெண்களே. பாரும் - செய்யுடென்னும் ஏவற் பன்மை வினைமுற்றுப் புதியன புகுதல். (78)

புகழ்தல்

விருத்தம்

பஞ்சவர்தூ துரைத்தவன்பொன் னூலை வாழும்
பவளவாய் முகில்மருகன் பனைக்கை நால்வாய்க்
குஞ்சரமா முகப்பெருமான் தென்ப ருளைக்
கோடொன்றன் மணிவரைப்பூங் கொம்ப னாரே
நஞ்சபழ கியவுமது கண்கள்வேலோ
நகைவதனங் குளிர்மதியோ நகைத்தண் கோதை
அஞ்சனவார் குழல்பருவ மஞ்சோ வேலை
யம்பவள மோகினிவா யதரந் தானே.

பஞ்சவர்தூ துரைத்தவன் - கிருட்டினன். கோடொன்றன் - ஒற்றைக் கொம்பன் (விநாயகன்). கொம்பனாரே - பூங்கொம்பு போன்ற தலைவியே! கோதை - பூமலை. அஞ்சனம் - கருமை. பருவ மஞ்சோ - கார்காலத்து மேகமோ. அதரம் - உதடு. (79)

பண்ணைக்காரன் தோற்றம்.

சிந்து

மாறுகண்ணுஞ் சோகிப் பாகிற் பல்லி னழகுஞ் - சத்த
மாவளந்த நாழிபோலே வாயி னழகுஞ்
சீறுசளி யாற்பெருத்த துள்ளு நாசியுங் - கொட்டை
கிரித்த பருத்தியின்பைக் கூறை வயிறுங்

கீறிவேறு தசையொட்டி வைத்தி டுகாதுஞ் - சற்றே
கிடுகுகட்டிப் பெற்றமுட்டிக் காலு மாகவே
ஆறுமுக வேலர்துணை யார்வ டிவமோர் - பதி
ஹைர்பண் சேரும்பண்ணைக் கார னார் வந்தார்.

சோகிப்பாகின் - பலகறையின் வெண்மைபோல. நாழி - படி. பைக்கூறை - துணிப்பை; முன் பின்னாகவந்த ஆறும் வேற்றமைத் தொகை. கிடுகு - சட்டப்பலகை. (80)

காதளவு சென்றவிழிக் கஞ்சனந் தீட்டி - மலர்க்
காந்தளங்கை யாடகம்பொற் சூடகஞ் சூட்டித்
தாதளவு கோதைக்குமென் கண்ணியுஞ் சூட்டி - முலைச்
சந்தனச்சே ருட்டிநறுங் குங்குமங் கோட்டிச்
சோதிமணி நீலமயில் போலியல் காட்டி - மரைச்
சுந்தரச்சி றடியிற்செம் பஞ்சுவைத் தூட்டி
ஆதிபரஞ் சோதிநாத வேத கீதனார் - பண்ணை
யாண்டவரைக் கண்டுதொழ வாரும் பள்ளீரே.

அஞ்சனம் - கண்ணுக்கிடும் மை. சூடகம் - வளையல். மரை - தாமரை (முதற்குறை விகாரம்). (81)

ஆண்டையை வணங்கல்

குட்டச்சொறி மேனியாரே கும்பிடுகிறேன் - உப்புக்
கொட்டுப்போல் வயிற்ற னாரே கும்பிடுகிறேன்
சட்டிவைத்த முகத்தனாரே கும்பிடுகிறேன் - தூங்கற்
சண்டைக்கடா வழக னாரே கும்பிடுகிறேன்
கட்டைமுளிக் காதனாரே கும்பிடுகிறேன் - மதிக்
கார்த்திகைமாந் காய னாரே கும்பிடுகிறேன்
அட்டைவா யுதட்டனாரே கும்பிடுகிறேன் - பண்ணை
யாண்டவரே யாண்டவரே கும்பிடுகிறேன்.

கொட்டு - மரப் பெட்டி. தூங்கல் சண்டைக்கடா - அசை
கின்ற போர்க்கடா. மதி கார்த்திகை மாங்காயனாரே - கார்த்திகை
மாதத்திலுண்டாகும் மாங்காய்போல அருமையானவரே. பண்ணை
யாண்டவரே - வயல் நிலத்தை யுடையவரே. ஆண்டவரே -
அடிமையாகக் கொண்டவரே. (82)

கவியா

பார்ம திக்க வருஞ்சோழ மண்டலப்
பள்ளி பள்ளனை யுள்ளாக்கி வைத்தபின்
ஊர்ம திக்கு நிகர்வத னம்புயத்
தொருத்தி மூத்தவ ளாலே யுணர்ந்துமின்
கார்ம தித்த குழலினை யாடன்மேற்
கணி வந்து கறுத்தாண்டை சீறவே
பார்ம திக்கும் வயற்செய்கை பார்த்துடன்
வருதல் போற்பள்ளன் வருகின் றானே.

சோழ மண்டலப்பள்ளி - ஈண்டு இளையபள்ளி. உள்ளாக்கி
வைத்த பின் - தன் வசப்படுத்தியபின். மூத்தவளாலே - மூத்த
பள்ளியாலே. உணர்ந்து - (ஆண்டை) உணர்ந்து. சீறிட -
(பள்ளனைக்) கோபிக்க. (83)

விதைவகை கேட்டல்

கீத்து

பொருப்பி னெல்விதைக் கோட்டையி னீட்டிய
பூட்டு நாணுகத் தீட்டமுஞ் சிந்தை
விருப்பு மேழிக் கலப்பை வகையும் மண்
வெட்டியும் சொர்ணக் கொழுவின வகையும்
கருப்ப வேலிப் பரூளையில் வாழுமுக்
கண்ணனார் பண்ணை மாட்டின் வகையும்
இருப்பும் போன செலவுநன் றாய்க்கணக்
கேற்றிச்சொல் லீழ மண்டலப் பள்ளா.

மூக்கண்ணனார் - விநாயகர்; தந்தைக்குள்ளது போல இவ
ருக்கும் மூன்று கண்ணுண்டு என்க. பண்ணை - வயல். ஈழ
மண்டலப் பள்ளா - யாழ்ப்பாணத்துப் பள்ளனே. (84)

சிந்து ரத்துணை புள்ளு ரயன்பணி

தென்ப ரூளைப் பரஞ்சோதி நாத
தந்தி யேறிய வாகனந் தின்று

சமைந்த நெற்கோட்டை யாயிரந் காணும்
வந்த பாவலர் வெங்கலி தீர

வழங்குங் கோட்டையோ ரைநூறு காணும்
இந்த நாளினி லென்பொரு ளாய்வைத்
திருந்த தோர்வட்டுக் கோட்டையொன் றுண்டே.

சிந்துரத் துணை புள் - சிவந்த இரண்டு கால்களையுடைய
அன்னப்புள். துணை - ஆகுபெயர். துணைப்புள் என்பது துணை
புள்ளெனச் சந்தவிற்ப நோக்கி யிகாதாயிற்று. பரஞ்சோதி நாத
தந்தி - விநாயகர். வாகனம் - பெருச்சாளி. வெங்கலி - கொடிய
துன்பம். வட்டுக்கோட்டை - திரண்ட நெற்கோட்டை; பர
ளைக்கு அருகாமையிலுள்ள ஓர் நகரம். (85)

தெற்றிக் காளை கழுத்தால் நெரிக்கச்

சிதைந்து போன துகமொரு கோடி

சுற்றிப் பூணுக் கயிற்றூ லழுந்தத்

துளைப் பிற்த திருநூறு கோடி

இற்றை நாணுக மொன்றையுங் காண்கில

னேழு நான்கிலொன் றில்லாத நாளில்

மற்றப் பாம்புக்கும் பூரத்துக் கும்பகல்

வைத்த நாணுக மொன்றுண்டே யாண்டே.

நுகம் - நுகத்தடி. ஏழு நான்கில் - இருபத்தெட்டில். ஒன்று
இல்லாத நாளில் - ஒன்று குறைந்த நாளில்; எனவே இருபத்தேழு
நாளில் (இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களில்): பாம்புக்கும் - ஆயிவி

யத்துக்கும். பூரத்துக்கும் - பூர நட்சத்திரத்திற்கும். பகல்
வைத்த நாள் - நடுவிலுள்ள நட்சத்திரம்; அது மகம். மகமாகிய
நுகம் ஒன்றுண்டு என்க. வானத்திற் செல்லும் நுகம் (மகம்)
ஒன்றேயன்றி வேறு நுகம் கண்டிலேன் என்பதாம். (86)

கத்தி வேலம்பு வில்லுடன் தெண்டையங்
கட்டு வாங்கங் கருந்தா துலக்கை
பைத்த பாம்புவன் பாசந் திரிசூலம்
பரித்த வீரப் பரஞ்சோதி மூர்த்தி
முத்து நெல்வய லோரந் திருத்த
முறிந்த் தையீரண் டாயிரங் காணும்
வைத்த மண்வெட்டி யொன்றுவைத் தேன்மன
மஞ்சிப் பார்க்கிறேன் காண்கில னுண்டே.

தெண்டை - ஓர் ஆயுதம். கட்டுவாங்கம் - தண்டாயுதம். (87)

அக்க மாலை கமண்டலம் புத்தக
மாடல் வெங்கதை யேந்திய மேலோர்
திக்கெ லாம்புகழ் வீசஞ் சுழிபுரத்
தென்ப ருளைப் பரஞ்சோதி நாதர்
தக்க பண்ணை யுழுதிடத் தேய்ந்தன
சாற்றில் மட்டிலக் கேயில்லை யானால்
மிக்க வீர ரகுநா யகன்கொடி
மேழி யொன்றுண்டு காட்டுவே னுண்டே.

இரகு நாயகனுக்கு மேழிக் கொடி யாதலின், அக்கொடியி
லுள்ள மேழியேயன்றி வேறு மேழிகண்டிலேன் என்பதாம். (88)

வன்னச் சோதிநீ லோற்பல மோர்கதிர்
மாது ளம்பூ மணிவினை தாங்குந்
தன்னைத் தானனை யான்றென் பறளையிற்
றம்பி ரான்றன் வயலுழு காளை

தொழுதுரண் சுவையின் உழுதுரண் இனிது
மேழிச் செல்வம் கோழை படாது.

பின்னர்ச் சாலினிற் சங்கினிற் றட்டப்
பிளந்து போன கலப்பை யனந்தங்
கன்னத் தோர்குண் டலப்பல தேவன்
கரத்தி லேயோர் கலப்பையுண் டாண்டே.

பலதேவன் - பலராமன். பலதேவனது கலப்பையேயுடன்றி
வேறு கலப்பை கண்டிலேன் என்பதாம். (89)

வேணிக் கங்கையர் காதலர் வாலுளை
வெண்சிங் காசன மேறிய போதர்
சேணிற் கண்விஞ் செயர்ப்பணிற் தேத்திய
தென்ப ரூளை விநாயகர் நாட்டில்
ஆணிப் பொற்கொழு வெல்லாம் நிலம்பட்
டழிந்து கூர்மை யகன்றத னேகம்
மாணிக் கஞ்சொன்ன கோவையி லேகொழு
வைத்தி ருப்பது பார்மின்கா னுண்டே.

ஆணிப்பொன் - ஒருவகைப் பொன் (உயர்ந்த பொன்).
மாணிக்கஞ் சொன்ன கோவையில் - மாணிக்கவாசகர் திருவாய்
மலர்ந்தருளிய திருச்சிற்றம்பலக்கோவையில். கொழு - காறு;
கொளு - கொழு. ஆஃதாவது, மாணிக்கவாசகர் சொல்லியருளிய
கோவையிலுள்ள கொளு (கொழு) வேயன்றி வேறு கொழுக்
கண்டிலேன் என்பதாம். கொளு என்பது ளகரழகர பேதத்தால்
கொழு என்றாயது. கொளு - துறைக்கருத்து. (90)

செழுநி லாமதிக் கண்ணிச் சடாடவித்
தேவ னுருக் கொருகாளை போச்சு
வழுவில் கோடி யுருத்திர ரென்றுள்
வாங்கி னாரந்த மாட்டறி யேனான்
பழுதில்லா நாரை யொன்று குளந்தத்தப்
பாய்ந்து போகிய தாலிந்தப் பூமி
உழுத காணையொன் றுண்டது பொன்னுலை
பூரி லேவாருங் காட்டுவே னுண்டே.

ஒருகானை - நந்தி. உழுதகானை - திருமால். "இதனை, "எருத் துக் கொட்டிலும் பொன் வேய்ந்தடச் செய்தேம்" என்பதனானு லுணர்சு. பொன்னுலையூர் - ஓர் வைணவத் திருப்பதி. (91)

கொச்சகம்

சின்தைமதிக் கெட்டான் செழித்தபண்ணை யாண்டவனுக் கின்தவகை பள்ள நியம்புமொழி யைக்கேட்டு வந்தகுல மூத்தாள் வறிதுநகை யுந்தோற்ற முந்துகுடும் பன்சாரிதை மூதலிக்கத் தொடங்கினளே.

குடும்பன் - பள்ளரிற்றலைவன். மூதலித்தல் - ஒப்புவித்தல்.

முறைப்பாடு

சிந்து

பண்பு நீதி யறியாத தூக்குணிப் பள்ளன் செய்கரு மங்களைக் கேளும் உண்ப துங்குடிப் புங்களிப் புங்கண் னுறக்க மும்மிளை யாங்குடி லோடே எண்பொ ருந்துமென் புத்தியுங் கேளான் யானும் பின்னை யுரைப்பதும் விட்டேன் பெண்பி றந்தது நான்மட்டு மோவிந்தப் பேச்சை யார்க்கினி விள்ளுவே னுண்டே.

தூக்குணிப்பள்ளன் - உரோசயில்லாத பள்ளன். குடிப் - உச்சை. விள்ளுவேன் - சொல்லுவேன். (93)

கட்டு நீர்வயற் செய்கையுற் தீண்டான் கலகப் பள்ளி மயல்வலைப் பூண்டான் பட்டியின் மாட்டைக் கிட்டியும் பாரான் பழைய தாரமென் றெண்ணையுஞ் சேரான்

சட்டைக் காரியை விட்டுப் பிரியான் சற்றே பிரிந்தா லும்பிக்குத் தரியான் பெட்டிச் சோற்றுக்குங் கள்ளுக்கும் நெல்லெல்லாம் பெட்டியா லள்ளிக் கொட்டினு னுண்டே.

கலகப் பள்ளி - கலகத்தையுடைய இனையபள்ளி. பெட்டி - அளவுக்கருவி. (94)

தூர திட்டியன் னுன்பண்ணை பாரச் சுமையெண் னுணிரைத் தூண்டிவிட் டார்க்குப் பார மெல்லா மிதப்பிற்கண் னுமிந்தப் பள்ள னுக்குக்கண் பள்ளத்தி மேலே தார மென்றென் கழுத்தின்முன் னுளிற் சரடு கட்டிய பாரதம் வைத்தோன் ஆர வாரஞ்செய் கோட்டுக்கும் பாட்டுக்கும் ஆட்டுக் குஞ்சமத் தாயின னுண்டே.

மிதப்பில் - தக்கையில். பாரதம் - சுமை; ஆகு பெயர். ஆட் டுக்கும் - கூத்தாட்டத்திற்கும்; முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். சமத்து - சமர்த்து என்பதன் சிதைவு. (95)

மஞ்சொத்த குழலா-ளினையவள்-குஞ்சுக்கு முதலா-நெல்லு மணிவீற்றுத் தட்டான்-கையிற்-பணிசெய்வித் திட்டான் வஞ்சத்துக் குரியா-கற்ற-விஞ்சைக்குப் பெரியா-ளிட்ட மருந்துக்குவிருந்தா-கிக்கொண்-டிருந்துட்கிக்கரைந்தான் கஞ்சிக்குப் பிறகே-நின்று-நெஞ்சிக் கொண்டிருப்பா-னவள் காலையும் பிடிப்பா-னவள்சொன்னால்-நாகமும் பிடிப்பான் பிஞ்சுற்ற மதிநே-ரொற்றைக்-கொம்பத்த கரியா-பெட்டிப் பிடியுங்கைச் சவுக்காற்-கட்டி-யடியின்கா னுண்டே.

குஞ்சுக்கு முதலா - பறவைக்குஞ்சு முதலாக (பறவைக் குஞ்சு - ஈண்டுக் கோழிக்குஞ்சு.) பணி - ஆபரணம். உட்கி -

நடுங்கி நாகமும் - பாம்பையும். அத்தகரியாய் - கையை யுடைய
யானைபோல. கரியாய் என்பது எமனும் என்புழிப்போல. ஆய் -
உவமவாசகம். (96)

ஓச்சடி யடித்தா-லென்ன-பேச்சிவன் குடும்பன்-இந்த
ஆருக்கு மிணங்கான்-தலையாரிக்கும் வணங்கான்
பூச்சிய முறையன்-பேச்சுநு படைச்சால்-வழி
புரிவளைக் குலஞ்சேர்-சுழிபுரநகர்ப் பெருமான் [ண்ட
ஆச்சியங் கவர்ந்தான்-எதிர்வரு-பேச்சிகொங்கையின்-பாலு
வரிக்கொரு மருகன் பண்ணை நிலைத்திட வேண்டிற்
காய்ச்சலை யடுத்தே-யறத்-தோச்சிடு மிரும்பாற்-பண்ணிக்
கடுவிலங் கிடவே-யினித் தடைசெய்யீ ராண்டே.

புரிவளைக்குலம் - முறுக்கினையுடைய சங்குக் கூட்டம். ஆச்
சியம் - நெய்: சண்டு வெண்ணெயை யுணர்த்திற்று, ஆகு பெயர்
முகத்தான்; காரியவாகு பெயர். பேச்சி - பூதகி. அரி - திருமால்.
பண்ணை - வயல். காய்ச்ச - ஆசெதுகை. தோச்சிடும் - தோய்த்
திடும். மருஉவொடு போலியும் பெற்றது; இடு - துணைலினை. ()

விருத்தம்

பள்ளனிரு காலினுக்கு விலங்குபூண்ப்
பண்ணுவித்தா ளென்றினைய பள்ளி காணு
வெள்ளளவு மிரக்கமென்ப திலையோ வாண்டைக்
கென்னபழி யென்றிரங்கிக் குழைந்து போனாள்
கள்ளவழி யாலீழப் பள்ளிபோந்து
கள்ளும்நல்ல கொழுத்தமறிக் கறியுங் கூட்டித்
துள்ளியுள்ள அகந்தையினுற் காலிற் பூண்ட
தொடுவிலங்குப் பள்ளனுக்குச் சோறிட் டாளே.
சுழப்பள்ளி - மூத்தாள். சுழப்பள்ளி சோறிட்டாள் என்க. ()

பள்ளன் மூத்த பள்ளியை வேண்டல்

சித்து

பட்ட நெஞ்சி லடாதன செய்தார்
படாத தெல்லாம் படுவார்க ளென்னை
கெட்டி யாயறிந் தேனினி நீயிட்ட
கீற்றை யுங்கட வேனெருக் காலுந்
தொட்ட கோபந் தவீர்கணக் காம்படி
சொல்லுவே னுங்க ளாண்டைக்குச் சொல்லித்
தட்டு காற்றை நீக்குவித் தேயென்னைத்
தாங்கிக் கொள்ளீழ மண்டலப் பள்ளி.

தவீர் - ஒழி. கால்தனை - காலிற் பூட்டிய விலங்கு. தாங்கிக்
கொள் - ஏற்றுக்கொள். ஒருக்கால் என்பது உடன்பாட்டொடு
முடியின் ஒருக்கால் என இயல்பாயும் எதிர் மறையொடு முடியின்
விசாரப்பட்ட எண் மிக்கும் வருதல் வழக்காறென்க. "அடாது
செய்பவர் படாது படுவர்" என்பது பழமொழி. (99)

மூத்த பள்ளி ஆண்டையை வேண்டல்

கண்ணி லேகரந் தீண்டிவிட் டாலந்தக்
கைவி ரல்தறிப் பார்களு முண்டோ
வண்ண மாண முலைவிழந் தாலவ்
வயிறு தாங்கக் கடனல்ல வோதான்
அண்ணல் வாரி யுலகத்தி லேயடி
யாத மாடு படியாத தென்னை
திண்ணந் திண்ணஞ் சிறியோர் செய்யும்பிழை
சீரி யோர்பொறுக் கக்கட னுண்டே.

'கண்ணிலே கரந்தீண்டி விட்டால் அந்தக் கைவிரல் தறிப்
பார்களுமுண்டோ' என்னும் கருத்துப்பற்றியே "கண்மலரியற்
கைபடாதோ" என்றார் பிறரும். 'சிறியோர் செய்யும் பிழை சீரி
யோர் பொறுக்கக் கடன்' என்பதைச் "சிறியோர் செய்த சிறு

பிழையெல்லாம், பெரியோராயிற் பொறுப்பது கடனே” என்பதனோடு ஒப்பிடுக. திண்ணம் திண்ணம் என்னும் அடுக்குத் துணியுமேற்று. (100)

ஒறுத்த தாற்பய நென்பொறுத் தாருக்
குலக முள்ளள வுப்புக் மென்றெ
மறுத்த வீர்த்திடு வள்ளுவ னூர்சொன்ன
மான வெள்ளைக் குறளறி யீரோ
வெறுக்கை போது மினியெளி யான்பிழையான்
மேன்மை யாக்கணக் கொப்புத் தருவான்
செறுத்த காவலில் வைத்திடு பள்ளனைச்
சேர்த்த காற்றளை மாற்றுவி ராண்டே.

வெள்ளைக்குறள் - குறள் வெண்பா. அஃது, “ஒறுத்தார்க் கொருநானே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுத் துணையும் புகழ்” என்பதனாலறியப்படும். வெறுக்கை - தண்டனை. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். ஆண்டே - ஆண்டவனே என்பதன் மருஉ.

விரூத்தம்

ஊசல்வட மூர்சகட முழன்றிடுபம்
பரம்பேய்த்தே ரொத்த வாழ்விற
பாசமிகு மறவிதனக் கீடாக
வருந்தல்பா ராத தேதோ
வீசுகதிர்ச் சலஞ்சலங்கண் முத்தநிலா
வொளியெறிப்ப வேரி யேறி
வாசமிகு குவளைமலர் சுழிபுரத்தா
வயத்தனொற்றை மருப்பி னானே.

வாழ்வானது மேல் கீழாகவும் கீழ் மேலாகவும் மாறி மாறி வருதலின், ‘ஊசல் வடம்’ என்றும், ‘சகடம்’ என்றும், அது ஓரிடத்தும் தில்லாது சுழன்று வருதலின் ‘உழன்றிடு பம்பரம்’

என்றும், உள்ளதுபோலத்தோன்றி யில்லதாய் சிற்றவின் “பேய்த்தே ரொத்த” என்றும் கூறினார். மறவி - இயமன், வேரி - வாசனை. மலர் சுழிபுரம் - வினைத்தொகை. மருப்பினுள் பாராசது ஏதோ என இயையும். (102)

பள்ளள் ஆண்டைக்குக் கணக்கொப்பித்தல்

சிந்து

குட்டைநாம்பன் வெள்ளிக்கண்ணன் குறுங்கழுத்தன்
கூழைவாலன் வெடிவாலன் வட்டச்செவியன்
மொட்டைத்தலை மோழைக்கானை புள்ளிக்கறுப்பன்
முறிகொம்பன் தறிகொம்பன் சுத்தக்கறுப்பன்
பட்டிக்கானை குன்றுமணிக் கண்ணன்மயிலை
பால்வெள்ளை நாரைக்கானை காற்சிலம்பன் [ணை
துட்டக்கள்ளன் வளைகொம்ப னொற்றைக் கொம்பனூர்பண்
குழ்ந்தபல மாட்டின்வகை சொல்லினே னுண்டே.

குட்டை நாம்பன் முதலிய பெயர்கள் மாட்டின் விசேட வகைகளைத் தெரிவிக்கின்றன. ஒற்றைக் கொம்பன் - விநாயகன். பண்ணை - வயல். நாம்பன் - இள எருது; நாகு - கிடாரி. (103)

மாட்டுவகையும்பவளத் தாலுழக் கோலும்
பரிமளச்சர் தனமரத்தாற் செய்பட வானும்
காட்டுமணி மேழியுங்கை வச்சு நுகமுஞ்சுட்ட
நல்லபொன்னினாலே சமைத்த கொழு வகையும்
சேட்டினம் பருதியின்பர் காச முடையார்தூய
தென்பற்றுளை யன்பர் நண்பர் செய்யுமருளாளர் [ளிச்
தோட்டுமலர்ப் பொன்னிதழிச் சூட்டர் பண்ணைக்கேவென்
சோதிநாஞ்சி வின்வகைகள் சொல்லினே னுண்டே.

உழக்கோல் என்றது உழவுகோலை; அது முட்டகோல். படவாள் - கலப்பையின் ஓர் உறுப்பு. மேழி - கலப்பை. நுகம் -

துகத்தடி. கொழு - காறு. பருதியின் - சூரியனைப்போல; இன் - ஒப்புப் பொருளது. நண்பர் - நண்பு; அர் - போலி. அருளாளர் - அருளைபுடையவர். நாஞ்சில் - கலப்பை. (104)

பார்புகழுங் குண்டைச்சம்பா விஞ்சருச் சனம்பஞ்ச
பாலைபசுங் கர்ப்பூர வாடைக் கறுப்பன்
சேருமணல் வாரிகுள வாழை கறுப்பன்
சின்னட்டிபொன் னாயகன்சொற் காடைக்கறுப்பன்
சீரழ கிபவாணன் மங்கா மைக்காத்தான்
செம்பவளச் சம்பாமுத்து மாலைக் குறுவை
வார்கருப்பஞ் சாற்றிறாற்றல் வீற்றிருப்ப தோர்பண்ணை
வைத்துக்கட்டு வித்துவகை செப்பினே னுண்டே.

இச்செய்யுளில் நெல்லின் விசேடங்களைக் கூறுகிறார். குள வாழை - ஓர் நெல்லினம். (105)

தலைவன் பொருள் வயிற் பிரிந்துழித்

தலைவி வருத்தம் பாங்கி கூறல்

கட்டளைக்கவித்துறை

சங்கத்தை யேந்தும் பரஞ்சோதி நாதர் சயிலமின்னார்
புங்கத்தை வாய்ந்த மணிநீலப் பார்வை பொலியுமுத்து
மங்கத்தி லேற்றிடு தங்கத்திற் பிரமுண்டா யிருக்க
வங்கத்தி லேறித் தனந்தேடப் போனவர் வந்திலரே.

சங்கத்தை யேந்தும் பரஞ்சோதிநாதர் - சங்கினைக் கையில் தாங்கிய பரஞ்சோதி விநாயகர். புங்கம் - அம்பு; அத்து - சாரியை. பார்வை - கண்; ஐ - கருவிப் பொருள் விசுதி. பொலிதல் - உருத் தல்; சொரிதல். முத்தும் - முத்துப் போன்ற நீரும்; உவமையாகு பெயர். அங்கத்தில் - சீரத்தில். தங்கத்தின் - தங்கத்தைப் போல. யீர் - பசுலை. வங்கம் - மரக்கலம். (106)

முகூர்த்தங் கேட்டல்

சிந்து

செம்பருதி வாரமதிற் பூரணை யென்றார்
தேட்கடையென்றார் சித்த யோகமு மென்றார்
கும்ப முகூர்த்தமென்றார் செம்பொ னோரையென்றார்
குஞ்சரக் கரணமென்றார் கூடிப் பெரியோர்
நம்பு கலப்பைச்சக்கரம் நன்றாய்ப் பொருந்துமென்றார்
நாயக ரொமைப்புரக்கு நாதனார் நாட்டில்
வம்பவிழ்ப்பும் பண்ணையி லேர்ப்பூட்டி யுழவே
நன்மனத் துடனேபோதி யீழமண் டலத்துப்பள்ளா.

பருதிவாரம் - ஞாயிற்றுக்கிழமை. பூரணை - பெளர்ணிமை. தேட்கடை - மூலநாள். கும்ப முகூர்த்தம் - கும்ப லக்கினம். பொன் ஓரை - தனுசும் மீனமும்; அது குரு இலக்கினம். குஞ்சர கரணம் - கரணம் பதினென்றில் ஒன்று; கரசகரணம் என்பதன் பிரியாய பதம். போதி - போவாய். இச்செய்யுளிற் கூறிய சுப முகூர்த்தத்தில் உழுதால் பயிர் விருத்தியாகு மென்பதாம். (107)

ஊற்று தேன்பொழில் சூழ்தென் பறாணை

யுகந்த ஞானப் பரஞ்சோதி தன்னைப்
போற்றிக் கொள்ளறி யாமற்பொன் னேரினைப்
பூட்டிச் சால்விட் டுமுகின்ற நேரந்
தோற்று மேற்றுக் குறுங்கண்ணன் வானைமீன்
துள்ளிப் பாய துகத்தை முறித்துச்
சீற்றக் காளை வெருண்டுகொம் பாற்குத்தச்
சேற்றிற் பள்ளன் விழுந்தான்கா னுண்டே.

குறுங் கண்ணன் - மாட்டின் விசேடம். துகம் - துகத்தடி. காளை - எருது. கொள் என்பது கொள்ளுதல் என முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (108)

பள்ளன்பண்ணை மீது விழுவே—முத்த
 பள்ளி பரிதவித்து முகத்திலறைந்து
 துள்ளிவிழி நீர்சொ ரியவே—யமுதமுது
 சோதிமுலைப் பந்தி லடித்துக்
 கள்ளவிழ்பூங் கோதை குலைய—விழுந்தெழுந்து
 கனன்மெழுகி னுருகி யினைய
 குள்ளிமருந் தீட்டின் மயக்கோ—நாச்சிமார்தங்
 குறையோவென் றழுதி ரங்கினுள்.

முத்த பள்ளி - பெரிய மனைவி. பரிதவித்து - வருந்தி. முலைப் பந்து - முலையாகிய பந்து; உருவகம். கோதை - கூந்தல். இனைய குள்ளி - இனைய மனைவி. நாச்சிமார் - சத்த தேவிகள்; அவராவார்: அபிராமி, மாகேசுவரி, கௌமாரி, நாராயணி, வாராகி, இந்திராணி, காளி. (109)

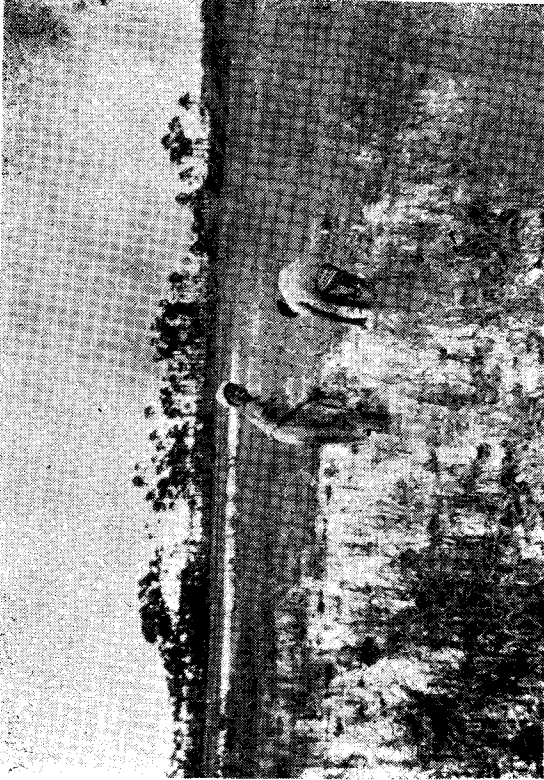
இரங்கல் - கொர்சகம்

தேன்கிடந்த தொடையானே தேடரிதாங் கண்மணியே
 வான்கிடந்த புகழானே மலைகிடந்த தோளானே
 யுன்கிடந்த மெய்தளர்ந்தே யோவியம்போல் வயலணையில்
 என்கிடந்தா யென்னகுறை யின்னதென்று சொல்லாயே.

மலைகிடந்த - மலையை யொத்த; கிடந்த - உவமவாசகம். ஓவியம் - சித்திரம். (110)

கண்ணனுதற் கண்ணனருள் காரியைய னுர்குறையோ
 விண்ணினிடி மின்னாமல் வீழ்ந்ததையா வென்புகல்வேன்
 துண்ணறிவு முயிர்ப்புமின்றி யொடுக்கமுட னீகிடந்தாற்
 பண்ணைவகை தமைப்போந்து பார்ப்பவரார் காப்பவரார்.

காரி - வயிரவர். ஐயனார் - சாத்தனார் (அரிகர புத்திரர்)
 உயிர்ப்பு - மூச்சு. பண்ணை வகைதமை - வயலின் வகையை. (111)

நாற்று நடுதல்.

கொங்கை யுரந்தடியாக் குழன்முடியாக் காலத்தே
மங்கலநா ணெனக்கணிந்து வரைந்ததுவு மறந்தனையோ
பங்கவயற் செய்கைசெய்யப் பாஞ்சோதி காக்குமென்று
செங்கையினீர்தெளித்திடவேதெளிந்துள்ளவெழுந்தனனே

உரம் - மார்பு. தடியாக் காலத்து - புடைக்காத காலத்து.
குழல் முடியாக் காலத்து - கூந்தல் முடிக்கப்படாத காலத்து
காலத்து என்பது தடியா என்பதனோடும் இயைக்கப் பட்டது.
பங்கம் - சேறு. (112)

வெண்பா

சுத்தர்பணிந் தேத்துஞ் சுழிபுரத்து வீற்றிருக்கும்
அத்த பாஞ்சோதி யண்ணலே—கைத்தலத்துச்
சூலந் திரித்துமுனந் தோன்றல காலமெனக்
காலன் வரும்போது கா.

சுத்தர் - மனத் தாய்மையோர். அத்த - பிதாவே! அண்மை
வீளி. முதல் வேற்றுமை அத்தன். முனம் தோன்று ஆலகாலம்
என - திருப்பாற் கடல் கடைந்த காலத்துத் தோன்றிய கொடிய
வீடம் போல. காலன் - யமன். (113)

சிந்து

உழுது பரம்படித்தேன் சாவி விதையை
உண்மைபொலி நன்முகூர்த்தந் தன்னில் விதைத்தேன்
அளவாய் முளைத்தபின்பு நீரைப் பாய்ச்சினே
என்புயனும் மாதவனும் போற்றித் துதிக்கும்
மழுகனி றுனபாஞ்சோதிப் பெருமாள்
வழங்கு கருணையின் வளர்ந்த நாற்றைத்
தொழுது நடுமவடிவு காண வாரும்
சொல்லவந்தேன் காணும்பண்ணைக் கார னுண்டே.

சாவி விதை - நெல் விதை. தொழுது - விநாயகனைத்
தொழுது; இத்திர தெய்வத்தைத் தொழுது எனவுமாம்; நிலமாக
ளைத் தொழுது என்றலும் ஒன்று. நடும் வடிவு - நடுகின்ற அழகு.
பண்ணைக்காரன் - பள்ளர் தலைவன். (114)

நற்றூயிரங்கல்

விருத்தம்

காமன்மகிழ் மைத்துனார் பொன்னுலைப்
பதியிலுறை காயா மேனி
மாமன்மகிழ் மருமகனார் சுழிபுரம்வாழ்
பாஞ்சோதி வரதர் நாட்டிற்
பூமகன்கேள் வணையணைய காணையுடன்
தழல்வடவை பொங்கு காணிற்
சேமநிதி மங்கலமான் சீறடிவைத்
தெவ்வாறு செல்கின் றுளே.

காணை - தலைமகன். காணில் - பாலை நிலத்தில். மங்கல
மான் - மங்களகரமான மான் போன்ற தலைவி; மான் - உவமை
யாகு பெயர். சீறடி = சிறுமை + அடி; உவமைப் பொருள்களைச்
சீறுகின்ற அடி எனினுமாம். (115)

நாற்று நடவு

சித்து

திங்க ளாடப் பணியு மாடத்
திருச்ச டாடவி யாடவே
செறிந்த கனகக் கடுக்கை யாடச்
சிந்து ரத்தூரி யாடவே
அங்கை மான்மழு வாட வம்புலி
யரவ மாட மன்றினில்
ஆடி றாவர் சேய்ப ருளை
யமர்பாஞ் சோதி வயலுளே
கொங்கை யாட மகரக் குழையுங்
கொப்பு மாடச் சுரும்பினக்
கோவை யாடக் கோதை யாடக்
கோலமுத் தார மாடவே

சங்க மாடச் சரிக ளாடத்

தனத்திற் கச்சசைந் தாடவே
தயங்கு நாற்றை யொருவர்க் கொருவர்
தள்ளி நடவாரும் பள்ளீரே.

கடுக்கை - கொன்றை மாலே. சிந்துரத்தூரி - யானைத்தோல்.
மன்று - கனகசபை. மன்றினிலாடினார் - நடராசப்பெருமான்.
சேய் - பிள்ளை. சுரும்பினக்கோவை - வண்டின் வரிசை. கோதை -
கூட்தல், சங்கம் - சங்குவனையல்; அம் - சாரியை (ஆகுபெயர்) -
சரிகள் - கருவனையல். பள்ளீரே - பள்ளப் பெண்களே. வாரும்
என்பதில் உம் - முன்னிலை வினைமுற்று விசுதி புதியன புகுதல்
என்பதாம். (116)

சின்னி வன்னி நாகி யேகி

திருவி யுருவி குருவியுஞ்
சேவி யாவி பூவி யேவி
செல்லி தன்னுடன் வல்லியும்
பொன்னி கன்னி வேலி பாலி
புளுகி சிவப்பி கறுப்பியும்
புலிச்சி கலிச்சி வீரி குரி
பூமி யுடனே சோமியும்
பன்னு சுருதி முனிவர்க் குரிய
பவள மேனியன் வயலில் நாற்றைப்
பாடி நடவாரும் பள்ளீரே.

சின்னி முதலியவை பள்ளச்சிகளின் பெயர். (117)

மருதி டைத்தவழ் பசிய வித்தக
மரக தப்புயல் மருகனார்
வலவை பக்கவி லுறையு முத்தம
மதக யத்திரு வதனார்

சொருகு கொத்தல ரளக முக்கணி
 யுமைய ளித்திடு புதல்வனார்
 சுழிபு ரப்பதி யால யப்பரஞ்
 சோதி நாயகர் வயலுளே
 யிருவி ழிக்கயல் சுறவு கிட்ற
 விரல ணித்தொகை பிறழவே
 யிடத்திற் றெடுத்து முடித்த நாற்றை
 யெடுத்து நாங்க ணடச்செய்தோம்
 வெருவி முட்பொதி பலவி னிற்கனி
 சிதற லான்மிகத் திருக்குடன்
 விழுந்து மீன்கள் குதித்துப் பாயும்
 விதத்தைப் பாடும் பள்ளீரே.

மரகதப்புயல் - திருமால். வலவை - வல்லபாதேவீ. கயம் - யானை. வதனம் - முகம். முக்கணியுமை - மூன்று கண்களை யுடைய உமாதேவி (முக்கணி - காளி) சுறவு விழிக்கயலைத் தம் மினமெனக் கருதிக்கிட்ற என்க. சுறவு - மருதநிலச்சுறவு என்க.

தண்ணென் தொடைய விதழிப் புங்கவன்
 தந்த கூரொற்றைக் கொம்பனார்
 தாரணிப் புவன பூரணப் பரம
 காரணப் பொருளு மாயினார்
 வண்ணஞ் சிவந்த புரத்தினார் தொந்தி
 வயிற்றின் முப்புரி நூலினார்
 மஞ்ச சூழ்பொழிற் றென்ப றுளையிற்
 வாழ்பாஞ் சோதி வயலுளே
 பண்ணி னிசைந்த சொல்லி லேறுதல்
 வில்லி லேயினை வில்லிலே முலை
 பல்லிலேமுலை வல்லி லேயரைப்
 பணத்தி லேமஞ்சண் மணக்கிசே

கண்ணி லஞ்சனத் தீட்டி லேறுதற்
 சூட்டி லேகுழைத் தோட்டிலேகுழற்
 காட்டி லேயிசைப் பாட்டிலேதலை
 யாட்டி றுனடி பள்ளீரே.

தொடையல் - பூ மலை. புங்கவன் - சிவன். சிவந்த புரத்தினார் - சிவந்த திருமேனியை யுடையவர்; பவளமேனி யராதலின் இங்ஙனங் கூறினார். தொந்திவயிறு - தொப்பை வயிறு. மஞ்ச - மேகம். இணையில் என்றது புருவத்தை. முலைப் பல் - முல்லையரும்பை யொத்தபல் முலை என்பதன் இடைக் குறை விகாரம். முலைவல் - முலைபாகிய - சொக்கட்டான்காய். அரைப்பணம் - அல்குல். நுகற்சட்டு - செற்றிப்பட்டம். குழைத் தோடு. குழையோடு தோடு; குழை, தோடு இவைகள் காதணி. குழையாகிய தோடு எனினுமமையும். குழற்காடு - உருவகம் - ஆட்டிரான் - ஆட்டுகிரான் என்பதன் சிதைவு. (119)

தேடிப் பொருளைப் புதைத்துக் கொழித்துத்
 தெளித்துக் குழைத்து வடித்தநூல்
 தெள்ளு நாவ ருள்ள மேலுறை
 தேவ னார்திரி கோவனார்
 வாடிச் சிறுகு யிடைப்பு லோமசை
 மகிழ்நன் பூசித்த வரதனார்
 மண்ட லம்புகழ் தென்ப றுளை
 வாழ்பாஞ் சோதி வயலுளே
 கோடி வளைந்த கரும்பு ருநங்
 குனிக்கு யிர்திர சாபமாக்
 கொடிம ருங்குன்மின் னை வேறுதல்
 குழவிப் பிறையி னிலங்கவே
 யாடிச் சரிந்த கோதை மேகங்க
 ளாகத் தாளக் கோவையை
 யாலிக் குலமென்று பீலிக் குலமயி
 லாலிப் பதைப்பாரும் பள்ளீரே.

பொருளை - உண்மைப் பொருளை. தேடி - ஆராய்ந்து. நாவர் - ஈண்டு மெய்யடியார். திரிகோவனார் - மூன்று கண்ணையுடையவர்; (கோ - கண்). புலோமசை - இந்திராணி. புரூரம் - புருவம். இந்திர சாபம் - இந்திரதனு. மருங்குல் - இடை. குழவிப் பிறை - இளம்பிறை. ஆலிக்குலம் - மழைத் துளியின் தொகுதி; ஆலாங்கட்டியின் தொகுதியுமாம். ஆலிப்பதை - ஆரவாரிப்புதை.

நானுங் கலியைத் தூரப்பதே யன்றி
நானை வாவென் றுரைத்திடான்
நம்பி னோர்க்கருள் தருத யாபான்
வெம்பி னோர்க்கரி யேறனான்
வாளின் றடக்கைச் சந்தர சேகர
மானு முதலி வாழவே
வரந்தந் துதவு தென்ப ரூனை
வாழ்பராஞ் சோதி வயலுளே
தாளிற் பதும் ராகச் சுவடு
தயங்கு சுப்பிரம் பதியவே
சருவிச் சருவி யொருவர்க் கொருவர்
தயங்கு நாற்று நடுகைக்கே
மீளத் திரும்பிப் பள்ளனைப் பார்த்து
வெண்ணகைத் தரளங் காட்டவே
வெருவிப் பங்கயங் குவியக் காவிகள்
வெடிப்பதைப் பாரும் பள்ளீரே.

கவி - வறுமை. வெம்பினோர் - பகைத்தோர். அரியேறு - ஆண்டிங்கம். சந்திரசேகர மானுமுதலி - ஓர் வள்ளல். பதுமராகச் சுவடு - பதுமரேகை. சுப்பிரம் - ஒளி; வெண்மையுமாம். சருவிச் சருவி - மிக நெருங்கி; (சருவுதல் - நெருங்குதல்). வெண்ணகைத் தாளம் காட்ட என்றது சிரித்தலை. பற்களின் ஒளியைச் சந்திரிகையென்று தாமரை குவிதலையும் நீலோற்பலங்கள் மலர்தலையும் பாருங்கள் என்றார்.

(121)

அத்தி மணிச்சடி கைத்துயி லிற்பயில்
பச்சை முகிற்கொரு மருகை
ரத்தி முகத்தவர் நித்தர் விழித்திரி
யற்புத வித்தகர் வயலுளே
முத்து முலைச்சிய ரக்கு வலைச்சிய
ரற்ற விடைச்சியர் நடுகைக்கே
முத்தை யனத்திரண் முட்டை யெனச்சிறை
கட்டி யணைக்குது பள்ளீரே.

அத்தி - பாற்கடல். சடிகை - உச்சி, முடி. இங்கே (ஆதி சேடன்) உச்சி. பச்சைமுகில் - திருமால்; அன்மொழி. அத்தி - யானை. விழித்திரி - மூன்றுகண்; திரிவிழி என மாறுக. முத்து - முத்தாமலை; ஆகுபெயர். அக்குவலைச்சியர் - சங்காலாகிய வளையலையுடையவர்; - வளைச்சியரென்பது வலைச்சியர் என லகரளகர ஒற்றுமையால் நின்றது. அன்னத்திரன் - அன்னக்கூட்டம். சிறை - சிறகு. அணைக்குது - அணைக்கிறது என்பதன் சிதைவு. ()

வடிக்குஞ் சகல கலைகள் போற்றும்
வள்ள லைங்கர னாட்டிலே
தெரிக்குங் கழனிப் பயிர்கள் வளர்ந்து
செறிந்து விளைந்து சரிந்தவே.

ஐங்கரன் - விநாயகன். செறிந்து - நெருங்கி. சரிந்த - சாய்ந்த; அன் - சாரியையின்றி வந்தது. (123)

தேன்பயி லுந்தடஞ் சோலைப்பெருந்
தென்பரூனையி னுதன்றிகழ்
வான்செறி யும்பண்ணை மீதேகதிர்
வாய்க்குங்குலைச் செந்நெறானே

கூன்பிறை நேரிரும் பாலே மள்ளர்
கொய்து செய்தே வைக்கும்வேலைக்
கான்செறி தாமரைப் பூமே லன்னங்
கண்டுயில் பாடும் பள்ளீரே.

கூச்செந்நெல் - நெற்குலைகளை யுடைய செந்நெற்பயிர்.
கூன்பிறைநேர் இரும்பு - வளைந்த பிறையை யொத்த அரிவாள்;
இரும்பு - கருவியாகு பெயர். (124)

கொந்தவிழ் தாமப் பொற்றொடை யான்மத
குஞ்சர வானனமுடையா னனு கூலன்
றிரி சூலன் றரு பாலன் புனை நூலன்

கந்தனை வாய்த்திடு துணையா னன்பர்
கருத்திலேயன் றிணையான் றழை காதன் றெய்வ
நாதன் சிவபோதன் றிருநாட்டில்

செந்துவர்க் காய்க்குலை கனத்தேய் வயற்
செந்நெற் குழாங் குயத்தாலே யரிதீரம்
மரி தீரம் மரி தீரம் மெனு நேரம்

வெந்திறல் வேலை யடர்த் தேவரி
மேவு கயற்கண்ணியாரே வாழை மேற்றின்
குலைத் தாற்றின் கவி யேற்றற் தனைப் பாரீர்.

திரிகூலன் - சிவன். குயத்தால் - அரிவாளால். அரிதீர் -
அரிவீர்; அரிவீர் என்பது அரிதீர் எனத் துச்சாரியை பெற்றது;
அடுக்குவகைவின் மேற்று. கவி - குரங்கு. (125)

வீறுயர் பாரதக் கதைநூ லம்பொன்
மேருஈற் றீட்டிய பெருமான் றிரை
யாறணி சேகரன் மருமா னுனை
மாமுகன் தன்றிரு நாட்டிற்

காறகை யாவெழு சாலிப் பசுங்
காயடி யோதையைக் கண்டே வயற்
சேறனை மீன்குதித் தறுமீன் மட்டுஞ்
சேர்வது பாடும் பள்ளீரே.

ஆறு அணி சேகரன்-கங்கையைத் தரித்த சிரசையுடையவன்
(சிவபெருமான்). கால் தகையா - காற்றைத்தடுத்தது. சாலிப்
பசுங்காய் - நெற்பயிரின் முதிர்ந்த நெற்குலை. அறுமீன் - ஆரல்
மீன் (ஆகாயத்தில் தோன்றும் நட்சத்திரம்). (126)

* * * * *

[இறுதியில் சில பாக்கள் சிதைந்தன]

பறளை விநாயகர் பள்ளு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ சபாபதி நாவலரவர்கள்
 மைத்துனரும் மாணக்கருமாகிய
 ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதரவர்கள்

பாடிய

பருளை முருகர் இரத்தினத் திரயம்

திருவளர் கமலநன் மலருறை பவனுந்
 திகிரியை முதலையில் விடுமொரு முகிலும்
 திருவரு மடிமுடி துருவினர் மலைய
 விருள்கெட வெழுமர னுதல்விழி வருவோய்
 குருவென வழிபடு குறுமுனிக் கருணற்
 குணமுள தமிழியல் வரன்முறை யருள்வாய்
 சுருதியின் முடிவினின் வருமொரு பொருளே
 சுழிபுர நகருறை சுரர்குல பதியே.

(1)

கருவினின் வருதலை யொழியம படர்கள்
 கடுகிமுன் வருதலை நசியிரு கனக
 மருவிய மலையென வருதன மடவார்
 மரபினின் வழிசெலு மனமதை யொழிதின்
 விருதிரு வடியென துளமன* வருள்வாய்
 யிமையவ டருசர வண்பவ குகனே
 சுருதியின் முடிவினின் வருமொரு பொருளே
 சுழிபுர நகருறை சுரர்குல பதியே.

(2)

தருதிழ லரசசெய் மகபதி முதலோர்
 தமதிடர் களையமுன் னரன்விழி வருவோய்
 அருவமு முருவமு மருவுரு வழமென்
 றறைநவ வடிவமுன் னரியவொர் சொருப
 திருவரு ளறுமுக சாவண பவமெய்
 திகழ்தரு குகவென யடிமைகொண் டருள்வாய்
 சுருதியின் முடிவினின் வருமொரு பொருளே
 சுழிபுர நகருறை சுரர்குல பதியே.

(3)

* 'மன்ன' என்பதன் தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தல்.